

ناوه‌روک

- ۱- سه رووتار \ ده سته‌ی نووسه ران ۲
- ۲- کفر، تاوان یا حه ق \ سینا پدram ۳
- ۳- مندال و زمان \ شه هلا ۷
- ۴- له چاوه روانی گورانی یه کی تر دا \ ئاسو ۱۰
- ۵- سه رنجیک له سه ر «هه لپه رکیی سوننه تی کوردی... نووسراوی کاکه» \ ئه حمه د بازگر... ۱۳
- ۶- کونسرواتیزم و هه لپه رکیی سوننه تی کوردی \ کاکه ۱۶
- ۷- نازم حیکمه ت \ یوسف ره سولی ۲۸
- ۸- شیعر: جوھیل، ریبوار، محمد که ساس . حه مه عه لی حه سه ن . ئاسو ۳۰
- ۹- له هیچ شوینی نامینمه وه \ گونار کییه ری . شنه عبدالله ۴۳
- ۱۰- کاریکاتیر \ شوکاک ۴۷
- ۱۱- «ئه ده بیاتی کریکاری سوید له روانگه ی نیونه ته وه بی» \ کاکه ۴۸

سه روتار

ده سته ی نووسه ران

رووداوه کانی ته م چه ند مانگه ی کوردستانی عیراق، که به گرتنه وه ی شاری هه ولیره وه له لایه ن هیزه کانی رژیمی به عس و پارتی دیموکراتی کوردستانی عیراقه وه ده سته پی کرد، بو که سیک که کارنامه ی بزووتنه وه ی ناسیونالیستی کوردی له به ر چاودا بووبیت، رووداویکی کوت وپر و چاوه روان نه کراو نه بوو.

سه ره تای مانگی ئوکتویه ر، هیزه کانی «ی.ن.ک» به شیککی زوری ته و ناوچانه ی که له ژیر ده سه لاتی «پ.د.ک» دا بوون ده خه نه وه ژیر کونترولی خویان و له ماوه ی که متر له مانگییک دا، دوو جار شاره کانی کوردستان ئالای زه رد و سه وز له به ر ده که ن و داده که ن.

ته مرو مه رامی شه ری ناوخوی دوو هیزی سه ره کی ناسیونالیستی کوردستان، له هه موو کاتیک روشن تر و بی په رده تر له به ر چاوی کومه لانی خه لکی کوردستان دایه. رووداوه کانی ته م دوایی یه ی کوردستان، له مرودا وه ک کیشه ی نیوان دوو میلیشیای سه ربازی چاوی لی ناکریت؛ به لکو بووه ته ته وه ری ئال و گوریککی گه وره تر، که «روژئاوا» و ته مریکا و ده وله ته کانی ناوچه که خوازیری جی به جی کردنی مه رامه سیاسییه کانی خویانن له سه ری. ته وه ریک، که تیایدا شووناسنامه ی وونی کومه لانی خه لکی کوردستان له چوارچیوه ی یه ک پارچه یی ته رزی عیراق پیناسه ده کات و وه لامی پی ده داته وه.

به راستی ته گه ر مارکس ته مرو بییایه، ده بوایه چی له ووته مه زنه که ی خوی بکردایه؟!

«میژوو دوو جار خوی دووپات ده کاته وه، جاریکیان به شیوه ی تراژیدی، جاری دووه م له باری کومیدی دا»

ته م گالته جاری یه به چاره نووسی خه لکی کوردستان، تاکه شه ره فیکه که ناسیونالیزمی کورد و بزووتنه وه که ی بو ده بیان جار له میژووی خویاندا به خه تیکی خویناوی توماریان کرد.

«... ته مرو روژیککی تری ئاسایی کارمان ده سته پی کرد. تاکه جیاوازیه ک که له گه ل دوینی دا هه یه، ته وه یه که ئالا زه رده کان گوردان به سه وز.»

ته مه ووته ی یه کیک له فه رمانبه رانی FN بوو کاتیک سلیمانی که وته وه ژیر ده سته ی. ن. ک. شاره کانی کوردستان له سایه ی ده سه لاتنداریتی حیزبه قه ومیه کانی کوردا چه ند جار ده ستا و ده سته پی کرا. چه ند جار ئالا هه لکراوه کانی سه ری گوردرا. به لام ته وه ی له م ناوه دا، وه به تاییه تی له م رووداوانه ی دوایی دا ئالای وون بوو، ئالای خواست و ئیراده ی کومه لانی خه لکی کوردستانه.

زیاتر له ۳ ملیون ئینسان له فه رهه نگی ته م هیزانه دا، جیگا و ده نگیکیان نی یه. له بازنه ی (شه ر) مفاوه زات... شه ر) ی ته م حیزبانه دا، خه لکی کوردستان ته نها سووته مه نیه کی هه زانی جی به جی کردنی ته و مه رامه سیاسییه و دوا ئامانجه گه وره یه ی ناسیونالیزمه، که ته نها له یه ک رسته دا کوده کریتته وه: «شه ریک بوون له گه ل رژیم دا بو حوکمرانی کردنی خه لک.»

ته مه ش ته نها به مانای گورینی روخساری چه وساندنه وه یه، نه ک ریگا چاره ی واقعی بو سته میک که له خه لکی کوردستان ده کریت. ته م وه حشیگه ری یه ده بی ده ست به جی کوتایی پی بیت. «هانا» له زه ماوه ند و هه لپه رکیی هیزه کانی زه ردو سه وز دا، ته ماشاکه ر و چه پله لیده ریکی گه مژه نیه. هه موو هیزه کانی ده رگیر، له ته مریکا و غه رب و رژیمی عیراق و تورکیا و ئیران و حیزبه قه ومیه کانی کوردستان له خولقاندنی دوزه خی ته مروی کوردستان دا مه حکومن.

کفر، تاوان یا حهق؟

سینا پدram

گومان له بوونی مفهومیکی به ناوی خوا، قادری موتله ق، خولقینه ری ئاده م و عالهم و ره د کردنه وه که ی به ئه ندازه ی میژووی به دی هانتی خودی ئه م مفهومه کونه. به لام مافی ره د کردنه وه ی ئه م جوړه مفهومه ئایینی یانه، هه میسه یه کی له و بابه تانه بووه که له میژوی ئینسان دا زور کیشه ی له سه ر کراوه. میژوویه ک که لاپه ره کانی پره له گوشت و بر و نازار و ئه شکه نجه ی ئه و ئینسانانه ی که دژ به ئایین راوه ستاون.

دین و ئایینه کان له بیدایه تی به دی هانتیانه وه، به رهه می بی هیزی ئینسان له به رابه ر گورینی دونیای ده ور و به ری به قازانجی خوی بوون؛ به رهه می داموای ئینسان له به ره نگاری له گه ل سروشت، به رهه می ناهه مواری یه کانی ژیانی کومه لایه تی و نابوری بوون. نه گهر چی ئایینه کان، هه م له رواله ت و هه م له ناوه روک دا، نیشاندهری ناتوانایی ئینسان له لیکدانه وه ی دیارده کان، لالانه وه و پارانه وه ی ئینسانی ترسینراو و تحقیرکراو، سه رسورماوی مروف له هه ژاری و چاره ره شی بووه، له هه مان کات دا وه سیله یه ک بوون له ده س چینه ده سه لاتداره کان بو سه قام گیر بوونیان و بو ئه به دی کردنی لاوای ئینسان و نابه رابه ری و هه لاواردنی چینایه تی.

هه لویستی ئایین سه باره ت به ئینسان بریتی یه له ته حقیری توانایی ئینسان له تی گه یشتن له شتی نه زانراو. به م پییه ئایین هه میسه کوسپی سه ر ریگه ی ئینسان بووه له ناسین و شاره زایی ئه و به سه ر خوی و دونیای ده ور و به ری دا. به مانایه کی تر، بوچوونی ئایینی له ئه سل دا دژی عیلمه و ئه مه گشت ئایینه کان له ئیسلام و مه سیحییه ت و یه هو دییه ته وه تا تازه ترین خورافه کانی سه ده ی حازر ده گریته به ر. هه ر بویه ش که لک وه رگرتن له ئایین، له لایه ن چینه ده سه لاتداره کانه وه بو خه رفاندنی خه لک له هه موو ده وه جوراوجوره کومه لایه تی یه کان دا، نه ک هه لکه وتیکی ئاسایی، به لکو له تاییه تمه ندیه کانی ئایینه؛ چونکه ئایین خوی له نه زانی، له زانستیکی به رئاوه ژوو سه رچاوه ده گری. دونیای ئایین، دونیایه کی سه ره و نخونه. دونیایه که بو مردووه کان، نه ک بو ئینسانی زیندوو و داهینه ر.

به لام له دونیای زیندوووه کان دا، واته له دونیای راسته قینه دا، ئایین به ریکخراوه و سازمان و دام وده زگا جوراوجوره کانییه وه (وه کو کلیسا، مزگه وت، ته کیه و خانه قا و هتد...) هه ر به ته نیا خه ریکی روخاندنی زانایی ئینسان نه بووه. ئایین، هه ر کات ده سه لاتی گرتووه ته ده ست، سامناکترین و نائینسانی ترین به لای به سه ر ئینسانیه ت هیناوه. ئایین، کاتیک که ده سه لاتی به ده سته وه نی یه، کرنوش به ر، مل که چ و خوش مه شره فه؛ به لام کاتیک که ده سه لات ده که ویته ده سته، دره نده ترین، کونه په رستانه ترین و نائینسانی ترین شکلی حوکومه ت داده مه زینتی.

ئایین . هونه ر و عیلم:

ئه به دی یه ت و ژیانی هه تاهه تایی، یه کی له کوتترین ئاواته کانی ئینسانه. به لام ژیان هیشتا نهینی ئه به دی یه تی به ته واوی بو ئینسان نه درکاندوه. ئه به دی یه ت هاوژادی بی بر و دواپی ئینسانه و درپژخایه ن ترینیشی ده بی. ره نگه ئه و کاته ی که ئینسانی ئه شکه وت نشین، دیواری ئه شکه وته کانی به ره سمی جوراوجور ده رازانده وه، له هه ولی دوزینه وه ی وه لامیک بو ئه م نهینی یه بووی. وه لامی ئایینی و ئایین خوشی، بو ئه م پرسیاره هه ر وه لامی ئینسانیکی نه زان و ده سته وسان له به رابه ر سروشت دا، که هه م غه له ته و هه م کوسپیکه له سه ر ریگه ی ئینسان.

غه له ته؛ به هوی ئه وه ی که ئایین، ئاره زوی ئه به دی یه تی ئینسان له م دنیا یه دا ده فروشی به ژیانی هه تا هه تایی له دونیای خه یالی دوا ی مه رگ دا. ئینسان به شوین ژیانی هه تاهه تایی له دونیای راسته قینه دا بوو، به لام به هوی

نه زانی و ناتوانایی خوی له دوزینه وه ی وولامی شیاو بو رووداوه کانی سروشتی و ژیانی ده ور و بهری خوی به گشتی؛ دل به ژیانی هه تا هه تاییی له دنیای خه یال دا خوش ده کا. هه ر به و شیوه یه ی که خوا جوراوجوره کان، (یان خوی تاقانه ی نه و نایینه ی که یه ک خویان هه یه و نه رک و خصوصیاتیی نه خلایقی گشت خودا ورد و درشته کانی پیشوویان به یه ک خوا سپاردووه) کوپیی یه کی به راوه ژوو له خودی نینسانن؛ به هه شت و ژیانی هه تاهه تاییی له دنیای دوی مه رگیش، وینه یه کی کال و بی تروسکه یه له ناواتی ژیانی نه به دی نینسان له م دونیا یه دا.

وه لامی نایین هه له یه، چونکه پاداشی هه ول و ته قه لای نینسان بو نه به دی مانه وه، هه لده گری بو دوی مه رگ، نه ک نه و کاته ی نینسان زیندوه. نه مه نیتتر نه ک ولامه به لکو خوی کوسپیکه له سه ر ریگای گه یشتن به وه لام.

به لام عیلم و هونه ر، تا نه و جیگه یه ی خویان له چنگ دیوه زمه ی ناین ده رباژ کردبی، ولامیکی تریان سه باره ت به و ناواته نینسانی یه، واته ژیانی هه تا هه تاییی داوه ته وه. عیلم و به تاییه ت عیلمی پزیشکی، بو هه تاهه تاییی کردنی ژیان، روو ده کاته پاراستنی ساغی و سلامه تی نینسان، به ره نگاری کردن له به رابه ر نه خوشینه کوشنده کان و دیتنه وه ی جی په نجه ی مه رگ له ناو خانه «cell» و جینه کان «gene» دا.

له روانگه ی هونه ره وه، ژیانی نه به دی له داهینانی بی وه ستانی نینسان، له هه لسوران و تیکوشانی دا و له مادی یه ت به خشین به تیکوشانی فیکری و جسمی نینسان دایه. داهینانی هونه ری له بنه ره ت دا، وه دپهینانی نه م ناواته نینسانی یه یه. ره نگه نه و گیان له به ره نه شکه وت نشینه ی که شیوه ی راوه که ی له سه ر دیوار نه خش ده کرد، بی نه وه ی خوی بزانی، هه ر به م هیوایه وه نه و کاره ی کردبی.

به ربه ره کانی و کیشه ی نایین له گه ل عیلم و هونه ری پیشره و، له بنه ره ته وه، ده گه ریته وه سه ر جیاوازی له وه لام دانه وه به م پرسیاره نینسانی یه. نایین نینسان فیری ده س له سه ر ده ست دانان ده کات به لام عیلم و هونه ری پیشره و و نازاد روویان له هیزی داهینه ری نینسانه. عیلم و هونه ر بانگه وازی نینسان ده که ن که له ناسمانه کانه وه، له دنیای خه یال و نایین وه رگری و بیته وه سه ر دنیای راسته قینه تا بتوانی به ر له وه ی دره نگ بی، به ر له وه ی نایین کوتایی به ژیانی بینی، که لک له زانست وه رگری.

جیگای داخه که نه مرو له کوتایی سه ده ی بیسته م دا، نه ته نیا شاهیدی زیندوو مانه وه ی نایین، به لکوو ده بینین که نایین به وپه ری بی چاو و روویی له مه یدانه کانی سیاسی و کومه لایه تی دا خوتی هه لده قوتینی. نه م رووداری یه ی نه وروی نایین له سایه سه ری هیرشی بورژوازی کونه په رست له ده یه کانی ۹۰-۱۹۸۰، بو سه ر ده سکه وته کانی چینی کریکار و نینسانییته له مه یدانه کانی ثابوری و سیاسی. بو وینه له ویلایه تی ئالاباما ALABAMA له ئامریکا، ته واوی نه و کتیبه بیولوژی یانه ی که تیئوری «ته کامولی داروین» یان تیدایه و له قوتابخانه کان دا ده خویندوی؛ ده بی له سه ریان بنووسری که نه م تیئوری یه هیشتاش هه ر جیگه ی باسه و ته واو په سند نیه! سیاسیته تمه داران و لی پرسراوانی دهوله تی له ویلایه تی (نیو هه مپشایر) New Hampshire خه ریکن قانونیک دامه زرینن که دایک و باوکی منلانی قوتابی، مافی نه وه یان پی بدری که له مه دره سه به ر به فیر کردنی تیئوری ته کامولی داروین به منداله کانیان بگرن. نه م پیشنیاره له لایه ن (په ت بوکانن) Pat Buchanan یه کیک له نوینه رانی سه ره ک کوماری ئامریکا له لایه ن جمهوری خوازه کانه وه، پشتیوانی لیکرا. نه مه نه ک ته نیا هه ولدانه بو ره د کردنه وه ی تیئوری داروین، به لکوو هه ولدانیکه بو هیئانه وه رووی کونه په ره سستی سیاسی به ر له رنسانس.

مافی بی قه ید و شهرتی «کفر کردن»:

ره نگه هیشتا بو هه لسه نگاندنی ده یه ی نه وه د وه ک ده ورده یه کی میژویی تاییه ت به تاییه ت مه ندییه سیاسی، نه ده بی، عیلمی، تکنیکی و هتد، زوو بی. به لام هه ر ئا ئیستا ده کری ئیشاره یه ک به تیئوری «نیسی فیه ره نگی»

Cultur relativism بکه بین که وه کو سیستمی فکری، روانگه یه ک بو چونیه تی هه لویست گرتن سه باره ت به کومه لگا جوراوجوره ئینسانی یه کان له لایه ن ده وله ته کان، کوره ناکادمیک و دانشگاکان، و ئیدئولوگه کانی بورژوازی به تایبه ت له کوتایی هه شتاکان دا هاته گور و ته نانه ت ره خنه ی کرده ناو کوره «چه پ» کانیش.

ئه م تیئورییه له شیوازی جوراوجوری فه رهه نگی و کولتوری یه وه، ده س پیده کا و ده لی که هه ر فه رهه نگیک پیوه ری مه نتقی خوی هه یه و هه ر بویه ش هه لسه نگانندی فه رهه نکه جوراوجوره کان مومکین نیه. به م شیوه یه ده که ویته پاکانه کردنی له روانگه ی کومه ل ناسانه و ئینسان ناسانه بو ئه م جیاوازی یه فه رهه نگی یانه و حقانیت ده دا به جیاوازی یه کان؛ یان هه ر گویی خوی لی ده خه وینی.

له مه یدانی سیاسی دا، ئه م روانگه یه ده بیته هوی دانانی پله و بایه خی جوراوجور بو مروف به پیی ئه وه ی له چ وولاتیک له دایک بووین و له ژیر ناوی ریزگرتن له فه رهه نکه جوراوجوره کان، له به رابه ر نائینسانی ترین و دواکه وتوتترین سیاسه ته کان و سوننه ته کان دا بیده نگ ده بیت؛ یا موری ره وا بوونیان لی ده دا.

له ئاکار و کرده وه ی روژانه ی ده وله ته ئوروپاییه کان و ئامریکای شیمالی، ئاکامی عه مه لی ئه م روانگه یه، بووه ته هوی جیاوازی دانان و هه لاواردنی سیستماتیک له نیوان ئینسانی سپی و به ره گه ز ئوروپایی له لایه ک و خه لکی غه یره ئوروپایی و چاو پوشی یان پاکانه کردن بو جه نایه ت و ره شه کوژی یه کانی نایین له وولاتانی وه کوو ئیران، هیند، پاکستان و هتد. مانای ئه م روانگه یه به کورتی نکولی کردنه له جه وهه ری یه کسانی ئینسان، بی له به ر چاوگرتنی ره گه ز، جنس و شوینی له دایک بوون.

له به رابه ر سیاسه ت و روانگه ی له م چه شنه دا، ده بی له سه ر به رابه ری ئینسان کان و ئازادی بیر و را، بی سه ره نج دان به جیاوازی فه رهه نگیه کان، پی دابگیری. ئازادی کفرکردن له گشت ولاتانی دونیادا و به تایبه ت له و ولاتانه ی که نایین به له شکری چه قوکیش و گوپال به ده سته کانی یه وه، هه ر سات و کاتیک ژیان له خه لک ده کا به جه هه ننه م، ده بی مافیکی زور ناسایی ئینسانی ئه مرو بی. نه فی کردنی دین و ته بلیغی دژ به نایین به هه ر شیوه یه ک، له بلاو کردنه وه ی ووتار و نووسراوه ی زانستی و فه لسه فی، ره خنه گرتن له بوچوونی نایینی و هو و نه تیجه مادی یه کانی، ده ربرینی ئاشکرای باوه ر نه کردن مه سه له ی نایینی و به خوا و به هه رچی ئینسان به ره و دیلی و زه بوونی هان ده دا؛ له ته نز نووسین و گالته کردن به گشت موقه ده ساته نایینی یه کانه وه بگره هه تا لیکولینه وه ی میژویی و کومه لایه تی له م باره دا... هه مووی ئه وانه مافی بی قه ید و شه رتی هه ر ئینسانیکه. ئه مه ش له پی داگرتنیکی دووباره له سه ر ئازادی بیر و را ده ربرین به ولاوه، شتیکی تر نیه.

له سه رده میک دا که به هه زاران داوی دیار و نادیار خه ریکی سه ربرینی ئازادین (هه ر له دانانی یاسای کونه په رستانه و هوروژمی راسیستی و ره گه زپه رستانه له ولاتانی ئوروپاییه وه بگره تا ئه و ولاتانه ی که نایین له ناویان دا خه ریکی خه رفاندن و سه رکوت کردنی ئاشکرایه)، که واته ده بی به ده نگی به رز و روون و ئاشکرا، له سه ر ئازادی و مافه کانی ره وای ئینسان بدویین.

له سه ره تای سه ده ی بیست ویه که م دا، ئه م داوایه زیاتر له ته نزیکی تال ده چی! به لام کاتیک که روناکبیرانی ئه م سه ده یه، ته نانه ت به ئه ندازه ی روناکبیرانی بورژوازی سه ده ی هه ژده ش له به ره نگاری له گه ل خورافه و ورینه ی نایینی دا، جورته تیان نییه، یا نایانه وی ئه وه نده به جه رگ بن؛ کاتیک که رووناکبیران و نووسه ران و روژنامه گه رانی ئیرانی ئه م چه ن ساله ی رابردوو ته نانه ت به ئه ندازه ی نووسه رانی ده وه ی مه شروتییه ت له سه ده ی رابردوو دا، وه کوو «ئاخوندزاده»، «لاهوئی»، «صام»، «معجزه شبستری»، «ئه حمه دی که سره وی» و «صادق هیدایه ت»، بو ره خنه گرتن له نایین و نه کبه تی نایینی زمان له زاریان دا ناگه ری؛ کاتیک کونه په رسته ئیسلامییه کان له کوردوستانی ئیراق دا هه ره شه ده که ن بو کوشتنی ریبوار ئه حمه د به بونه ی نویینی ووتاریک سه باره ت به بناغه ی جه نایه تکارانه ی نایین و روانگه ی نایینی سه باره ت به ژن؛ کاتیک میرمنالیکی مه سیحی له پاکستان به جورمی ووتنی قسه ی «ناحه ز» به

ئىسلام، مەحكوم بە مە رگ دە كرى؛ كاتىك ئىسلامىيە كان دە يانە وى «سە لمان روشدى» و «تە سلىمە نە سرىن» بكوژن؛ كاتىك ئىسلامىيە كانى توركيە بە ر لە مە رگى عە زىز نىسین دە يان ويست لە ناو ناگردا بيسووتىنن؛ كاتىك لە زوريك لە وولاتان دا، هە زاران كومونىست و ئازادىخواز بە جورمى خوا نە ناسى، زنجير و حە پس و ئە شكە نجه دە كرىن.... ئىتر هېچ گومانىك لە وە دا نامىنى كە داواكارى ئە م مافە (دژ بە ئايىن بوون) واتە مافى ژيان، مافى ژيانىكى ئارام، مافى ژيانىك دوور لە سىبە رى رە ش و نە حسى ئىنسان كوژە كانى ئىسلامى، پروتستانت، كاتولىك، يە هودى، سىك و هيندو و هە زار و يە ك گوى دريژى مە ندىل بە سە رى تر! ئازادى تە بلىغ دژى ئايىن، دە بى لە ناو قانون دا بگوچى و هە ر چە شنە ژير پى خستنى ئە م ئازادى يە، سزا بدرى.

بە لام ئە مە _ بە قانونى كردنى ئە م مافە _ سە رە تاي ئە و ريگايە كە كە كوتايىبە كە ي بە لە ناوچوونى هە ر جورە ئايىنىك، بە لە بە ين چوونى ئايىن وە ك ئالاي بە ختە وە رى خە يالى بە شەر، بە لە ناو چوونى كويلە تى ئىنسان لە بارە گاي خواكانى ئاسمان و زە وى دا، دە رازىتە وە. لە گە ل وە دى هاتنى كومه لگاي ئازادى ئىنسانى، ئايىن ئىتر دە بيتە شتىك كە بە دە وە رى پيش لە ميژووى بە شە رە وە پە يوه ندى هە بووه.

ئە گەر بورژوازى و كونه پە رە ستى ئايىنى دە يانە وى زانستى ئىنسان بە سە ر خوى و جيهان دا بگە رىنە وە دواوہ بو دە وە رى بە ر لە رنسانس، واتە سە دە ي ناوہ راست، سە دە ي زستانى ميژوى بە شەر؛ ئە گە ر بورژوازى بو بە ئە بە دى نيشاندانى نيزامى ئە مرو، دنياى بە رئاوہ ژوو، نيزامى كاپىتالىستى، پيوستى بە ئايىنە بو قە بولاندنى ئە م سە رنخوونىبە؛ ئە وسا تە نيا يە ك شت دە توانى كوتايى بە م هە ولە بوگە نە ي بورژوازى بينى، ئە وىش شورشى سوسىيالىستى ئىنسانى نوى يە.

هە و النامە ي كىتب

مندال و زمان

شه هلا

زانست روونی کردوته وه که مندال نه ک له کاتی له دایک بوونیه وه به لکوو له و کاته وه که له سکی دایکی دایه، ههستی گوی گرتن و زور له هه سته کانی تری هه یه.

هه ر بویه له یه که م ساتی له دایک بوونی دا ده نگی دایکی ده ناسی و به بونی ناشنایه. له هه مان کات دا مندال ناشنایه به ده نگی باوکی. مندالی کورپه، هه سستی زور به هیزه بو زمان و گوی لی بوون؛ دیاره تی ناگات به لام ناشنایه به ناواز و میلودی ده ننگه کان.

زانست سه لماندوویه تی که نه و گورانی و چیروکانه ی دایک ووتوویه تی به به رده وامی له کاتی سک پری دا، کورپه ی تازه بووی ناشنا ده بی پییان و به گوی لی بوونی نه و گورانیه نارام نه بیته وه و خوشحال ده بی. کاتیک دایک و باوک یان که سیکی نزیک، کورپه نه دوینی و نه یلاوینی، کورپه به نیگا و جوولانه وه ی لیوی، به رامبه ره که ی ده پیوی و هه ولی لاسایی کردنه وه ی ده دات. جا لاسایی کردنه وه یه که م هه ول دانه بو فیروونی زمان. بو نه م به سته ش نه بی چه ند جاریک نه و ده ننگانه ی گوی لی بی، بو نه وه ی بتوانی بیلیته وه. نا له م روله دا پیوستی به که سانی گه وره نه بی بو نه وه ی به شداری له گه ل دا بکه ن.

گروگالی مندال بریتیه له یه که م شیوازی قسه کردنی که نه وه ش ته نها ده رکردنی چه ند ده نگیکی بی مانایه، به لام له نه نجامی دووباره کردنه وه و هاویه شی کردنی گه وره له گه لیدا، فورمی ووشه وه ر نه گری.

هه موو منالیک له دنیا دا بی ره چاوکردنی زمان و میلله ت، چه ند ده نگیکی هاویه شیان هه یه که له دوایی دا ده بیته ووشه ی به مانا. بو نمونه مندال که ده لی «ماما» مه به سستی دایکی نیه، به لام دایک که گویی له و ووشه یه ده بی له خوشی دا که کورپه که ی ناوی ده با چه ند جاریک ووشه ی «ماما» دووباره ده کاته وه و خوی ده ست نیشان ده کات بو منداله که. نیتیر به م جوهره ووشه ی «ماما» ده بیته راستییه ک له لای منداله که که واته ی دایه یه.

به هه مان شیوه، مندالی کوردیش نه م ووشه یه ده لیت، به لام له یه ر نه وه ی نیمه به دایه نالیین «ماما»، ووشه که لامان ده بیته مه مه، واتا شیر یان خواردن له لای مندال دروست ده که یین؛ ووشه ی داده ده که یینه دایه و هه روه ها... که واته گروگال و وورته وورت و ده ننگه کانی مندال نه بی وه لام بدریته وه و دووباره بگریته وه له لایه ن ده ور و به ریه وه، ده نا له قسه ده که وی و تووشی مه ترسی که ر و لالی ده بی.

نمونه یه کی زیندوو

له سالی ۱۹۸۸ له شاری «نورپرو» له کورسی زمانی نیشاره ت (Teckensprak) بووم، ماموستایه ک که ده رسی پی ده گووتین دایک و بابی که رولال بوون. ماموستا که سه ر گوزشته ی منالی خوی گیرایه وه که گویا تاکو ته مه نی دووسالی وا زانراوه که که رولاله. به هوی تووش بوونی نه خوشیه کی گویچکه ده بریته لای پزیشکی تاییه تی و له نه نجامی چه ند تاقی کردنه وه یه کی ناسایی دا پزیشکه که بوی ده رده که وی که نه م منداله که ر نیه و له دوایی دا ده رده که وی که لالیش نیه، به لکوو له ته مه نی کورپه یی دا که گروگالی کردوه، که سیک نه بووه هاویه شی قسه کردنی بکات و بیدوینی (چونکه دایک و باوکی که ر و لال بوون).

جا منداله که ده رفه تی لاسایی و دووباره کردنه وه ی بو نه خولقاوه؛ هه ر بویه له ده ننگ و گر و گال که وتووه؛ بی ده ننگ ماوه ته وه و بوی بوته سیفه تیکی سرووشتی. پاش نه وه ی منداله که نه خریته ژیر چاوه دیری تاییه تی یه وه، به ماوه یه کی که م نه که ویته قسه و ده ر نه که ویت که نه که ره و نه لاله.

به لام له سه ر ووتته ی خوی له سه رده می مندالی دا، دواى ته وه ی فیری زمان ده بیت هه میشه هه ست به نادلنیایی و ترس ده کات له ده وروبه‌ری، چوونکه دلنیا ناییت له وه ی که خه لک لیی تی بگه ن؛ به لام ته وه هه سته ی پاش ماوه یه ک نامینی. له کوتایی دا ته و ماموستا لیهاتووه ی لی ده رچوو که ده رسی به چه نده ها که س ده ووتته وه.

قسه کردن به زمانی مندال:

له ته مه نی یه ک سالی دا، مندال ووشه به کار دینی بو ده ریرینی مه به ستیک، واته رسته یه ک به یه ک ووشه ده گه یه نیت؛ بو نمونه ووشه ی «ئاو» مانای تینومه. له و ماوه یه دا هه موو جوره گفتوگویه ک و جووله و یاری کردن و به سه رهاتی روزانه، ته بنه سه رچاوه یه ک بو فیربوونی زمان. مندال هه ر وه کو مروقی گه وره جیوازان له توانا و به هره یان دا؛ هه ندی زوو فیری قسه کردن ده بن؛ هه ندیکی تریان دره ننگ تر. لیسه دا ته وه گرنگه که ده ست نیشانی بکه یین که وا مندالیک که له قوناغی زمان فیربوون دایه، ره ننگه دره ننگ تر زمانی بیژی به ووتته، گه ر بیت و بیجگه له زمانی دایکی، زمانیکی تریشی هه بی له ده وروبه‌ردا که پیویست بی فیربویی؛ گه رچی منالی بچووک بی شک توانای فیربوونی چه ند زمانی هه یه. له ته مه نی دوو سالی تاکوو دوو سال ونیوی، منال ته توانی به هوی دوو سی ووشه وه رسته یه ک بهینی و هه سته کانی ده ربیری و هه ر له م کاته دا شیوه ی گراماتیکی زمانه وانی تا راده یه ک دیتته ناوه وه.

دیاره گه وره به زمانیکی ساده مندال ده دویینی و کاتی مندال قسه ده کات گرنگ نیه گه ر بیت و منداله که هه له ی زمانه وانیشی هه بیت؛ به لکو گرنگ ته وه یه که گه وره به زمانیکی پاک وه لامی بداته وه و هه رگیز هه ول نه دری ووشه هه له کانی به شیوه یه کی راسته وخو و وه کو ماموستایه کی زمانه وانی بو راست بکریتته وه؛ به لکو هه میشه سه رنجی منداله که راکیشه بو ته وه ی خوشی له و گیرانه وه یه و گفتوگویانه بیینی و ریگه بده با له هه مان کات دا به ناراسته وخو و له ریگای دووباره کردنه وه وه، ووشه کانی به راستی پی بلی.

باشترین ریگه بو گه شه پیدانی زمانی مندال، دواندن، گوی گرتن لیی، گرنگی دان به قسه کانی، یارمه تی دانی بو ته واوکردنی ره سته کانی له کاتیک دا که ووشه ی بو نه دوزیتته وه، نه فه س دریژی و ماندوو نه بوون. هه رگیز ماندوو مه به به پرسیاره بی سنوور و دووباره کراوه کانی مندال. وه ک دایک و باوک ته بی توانا و کاتمان هه بی بو وه لام دانه وه و روون کردنه وه بو منداله که مان.

دوو زمانی بوون مندال:

سه باره ت به و خیزانانه ی که له وولاتیکی بیگانه ن و پیویست ده کات منداله کانیاں دوو کولتور و دوو زمان فیربوون؛ بو نمونه بو ئیمه که له وولاتیکی وه ک سووید دانیشتووین، سه یر نی یه گه ر بیت و مندال له کاتی قسه کردنی دا ووشه ی سویدی به کار بهینی، به لکو گرنگ ته وه یه دایک و باوک هه میشه به زمانی زکماکی (دایکی) خوی قسه له گه ل منداله کانیاں بکه ن و به هه مان زمان وه لامیان بده نه وه ته گه رچی پرسیاره کانیاں به سویدیش بیت؛ چونکه زمانی دایک بناغه یه بو فیربوونی زمانی دووهه م. به پیچه وانه وه ته گه ر زمانی دایک نه زانرا، ته وه مندال ناییتته خاوه ن هیچ زمانیک. (هه ول مه ده به سویدی له گه ل منداله که ت بدوییت؛ چونکه هه رگیز ناتوانیت تو میلودی زمانه که به راستی ده ربهینیت. له بهر ته وه بو سه رلی نه شیوانی مندال، چاکتره ته رکی یه که مت بیینی که ته ویش فیبرکردنی زمانی دایکیه تی.)

گیرانه وه و خویندنه وه ی چیروک:

کاتیک مندال تیکه لی ده وروبه ری ده بیت بیجگه له دایک و باوکی که سانی تریش ده بیینی و مه ودای زمان فیربوونی فراوانتر ده بی، رووداو و به سه رهاته کانی روزانه ی زورتر ده بی، هه ر به هه مان شیوه ش پیویستی به زمانیکی پاراوتر و

ووشه ی زیاتر ده بی بو ده ربرینی هه ست و بیره کانی.

مندالان له ته مه نی سی تا پینج سالی دا زور قسه ده که ن له گه ل یه کتر دا ته نانه ت به ته نیاش بو خویان هه ر قسه ده که ن. له م ته مه نه دا مندال قسه کانی نزیک ده بیته وه له قسه ی گه وره وه، واته هه نگاویکی گه وره ده نی له زمان فیر بوون دا.

مندال هه میشه به یاری و گورانی و چیروک و به سه رهات گیرانه وه ده گه شیتته وه، جا ئه و شتانه گرنگیه کی زوری هه یه بو به ره وپیش چوون و گه شه کردنی زمان و هه میشه پیی خوشه که گه وره یه ک ئه و شتانه ی بو بکات. بو نمونه کاتیک که چیروک بو منداله که ت ده خوینیتته وه بیجگه له وه ی دلنیایی و نزیک بوونه وه و گه رمی ده دیتی، ده رفه تیکی تری ئه ده یتتی بو فیر بوونی زمان و راستی ژیان.

ئه و منداله ی دایک و باوک کاتیان هه یه بوی و له ژیر سایه ی په یوه ندی یه کی خیزانی له بار دایه، ئارامتره و ده رک و تیگه یشتنی خیراتره و به سانای له گه ل که سانی ده ورووبه ری دا ده گونجی، له کاتیکدا مندالیک که له خوشه ویستی بی به شه و دایک و باوک به هوی سه رقالی یان گیروگرفتی خویانه وه کاتیان نی یه بوی، هه میشه ناره حه ته و به سانایی ناگونجی له گه ل ده ورووبه ری دا و له هه مان کات دا خاوه نی زمانیکی له بار نابی بو ده ربرینی هه سته کانی. نه گونجانی مندال له گه ل ده ورووبه ری دا و تیکه ل نه بوونی به که سانی تر، ئه بیته هوی دابرینی له کومه ل و به م شیوه یه زه مینه ی قسه کردن و په یوه ندی کومه لایه تی نابی. زور جار مندالی په نابه ر به هوی که م و کووری زمانی دووهه میه وه تووشی زور ناره حه تی و ده روی ده روونی ده بی و هه ندیک جاریش ده بیته مرویکی ناله باریش.

گه ر بیت و مندالیکی په نابه ر نه توانی به سویدی هه ست و به سه رهات و رووداوه کانی روزانه ی بگه یه نیتته ده ورووبه ری (چ له باخچه ی مندالان بی یان له قوتابخانه و یان هه ر شوینیکی تر)؛ له کاتیک دا که هاوته مه نه کانی ئه و کاره به ئاسانی ده که ن، ئه وه لای منداله که هه ست به خوکه م کردن و بی بروایی به توانا و لیها تووی خوی لا درووست ده بی، چوونکه مندال ناتوانی هوی ئه و نه زانینی زمانه شی بکاته وه. بویه ئه رکی گرنگی سه ر شانی هه موو دایک و باوکیکه که کاتی پیویست بده ن به منداله کانیان و شیواز و ریبازی راست و درووست بگرن بو په روه رده و فیرکردنیان و ئاوه له کردنه وه ی ده رگای ژیانیکی به خته وه ر و تا راده یه ک که م نازار. دیاره به پله ی یه که م کومه لگا به رپرسیاری ئاسان کردن و جی به جی کردنی ئه و ئه رکه ی خیزانه. زمان تاکه ریگه ی پته و کردنی په یوه ندی یه کومه لایه تی یه کانه. ئه وه کاری گرنگی هه یه به سه ر درووست کردنی که سایه تی و هه لسووکه وته وه هه روه کو Benkt Erik Hedin ده لی:

به ووشه مروف دلخوش ده بی

به ووشه مروف تووره ده بی

به ووشه مروف تووره ده کری

به ووشه مروف ده لایینری

به هوی ووشه وه مروف فیرده بی

به هوی ووشه وه مروف خوی ده ناسی

ووشه کومه کمان ده کات بو ئه وه ی پیکه وه بژین

(ئه بی به پاراوی بدویم _ ۱۹۷۵ Gavereors)

له چاوه روانی گورانی په کی تردا.

ناسو

قسه له سه ر گورانی کوردی که م کراوه. ته زمه و تازه که ری له ته ده بی کوردی دا و ناستی ره خنه له ته ده بی کوردی دا؛ ته مانه که لیک له و ناو نیشانانن که له گوکار و روژنامه کانی ناوه وه و ده ره وه ی کوردستان دا ده بینین و له که لیک کور و کومه له ته ده بیه کان دا دوویات ده کرینه وه.

به لام ته م کاره بو موسیقای کوردی، وه ک به شیکي جیانه کراوه ی هونه ر به گشتی، نه ک هه ر خاوه نی جیگایه کی دیاریکراو نه بووه، به لکو تاک و ته را باسی لیوه کراوه و له باشتین حاله تی دا، له بیر و رای گورانی بیژانی کورد به و لاره زیاتر نه بووه. دیاره ته ویش هه ر له کاتی روو به روو بوونه وه یان دا له به رامبه ر ته و پرسپاره ته قلیدیه ی که له گورانی بیژان ده کری سه باره ت به جیگا و ریگای موسیقای کوردی له ته مرو دا.

دیاره هوی ته م هه واری خالی یه ی هونه ری کوردی، له باسی موسیقا ده کری له که لیک هوکار دا کو بکرینه وه. به فه رز وه رگرتنی گورانی کوردی وه ک که له پووریکی نه ته وه یی، نه گور و شایه ن ده ست لی نه دران، یه کیک له وانه یه. روشنبری موسیقا به گشتی خالیکی تره که له ناستیکی لاوز دایه و تا نیستاش روشنبری موسیقا زور له دوا ی ته و گورانکاری یه خیرایانه وه ن که گورانی سه رده م پیی که یشتوه.

بویه با نیمه ش لیره دا، ته و پرسپاره ی که روو به رووی لقه کانی تری هونه ری کوردی ده کرینه وه، بخه یه به رده م موسیقای کوردی و پرسین: موسیقا و گورانی کوردی له چ ناستیک دایه؟!

دیاره لای هه موان ناشکرایه که ته و موسیقا و گورانی یه ی ته مرو له کوردستان دا بالا ده سستی خوی نیشان داوه، موسیقای «ته قلیدی» کوردی یه. ته م پیناسه ی ته مرو موسیقای کوردی له ده ره وه ی سنوره جوگرافیایانه ی کوردستان خوی دا، چه ند ده خویندریته وه؟ هه ر بویه ش جیگا و ریگای گورانی کوردی لای دلخووانی مودیرنی گورانی و موسیقای جیهان دا، ده کری هه نگاوی یه که م بی بو که ران به دوا ی وولامی ته م پرسپاره ی هینامانه کایه وه.

من به ش به حالی خوم تووشی دله راوکی یه کی زور ده بم کاتیک هاوری یه کی ته وروپایی یان هه ر که سیکي تری هه ر سووچیکي ته م دنیا، داوای گوینگرتنی گورانی کوردیم لی ده کات.

« ته مانه زیاتر له گورانی میللی یه وه نزیکن، هیوادار بووم رووخساری ته مروی گورانی کوردیم بدیایه». ته مه قسه ی هاوری یه کم بوو، که خوی موسیقاژه نی یه کیک له گروپه کانی ته مریکای لاتینه لیره.

ته وه ی من ده مه وی له م کورته نووسینه دا بیخه مه روو، هه ولدانیکه بو که ران به دوا ی رووخساری نادیاری گورانی و موسیقای نوی کوردی له مرودا، که نه ک هه ر خاوه نی ته م ده ننگ و ناوازه نیه به لکو هیشتا بوونی خوی نه سه لماندوهه .

بو چی گورانی کوردی تا نیستا نه یتوانیوه سنوره کانی کوردستان به زینیت و، ته نانه ت ناتوانی هه سستی نینسانیکي مودیرنی ته م سه رده مه به شوین خوی دا رابکیشیت؟! آیا هه ر له به ر ته وه ی گورانی کوردی له خیزانی ناوازه کانی روژهه لاته و ناتوانی له و سنورانه تیپه ریت که ناوازی خورهه لات بوی کیشاوه؟! که چی گورانی تورکی و عه ره بی و هندي توانیویانه ته و سنورشانکننده به ته نجام بگه یین.

به لام ته و وه لامانه ی که له ته نجامی پرسپاره کانی سه ره وه دا به ده ستمان ده گات به روونی و ناشکرایي ده دوین.

— بو چی کورد بوونی خوی سه لماندوهه، تاکو بوونی گورانی خوی سه لمینیت؟

— ده ست گرتن به فولکلور و زیندو کردنه وه ی که له پووری نه ته وه یی، نه ک هه ر به ته رکیکی نه ته وه یی پیروز له قه له م ده دری، به لکو به شیوازیک له شیوازه کان ده بیته چه کیکي به رگری.

به لام سه یه که له وه دایه، نه م وه لامانه ناتوانن خویان له به رانبه ر شیع و شان و چیروکی کورتی کوردی دا بگرن. نه گه رچی چند هه ولیک له ناوه راستی ساله کانی ۷۰ وه له کوردستانی عیراق دا درا بو نیشاندانی رووخسار و ده نگیکی تری گورانی کوردی. دیاره نه و کاته له ژیر ناونیشانی «گورانی روژئاوایی» دا خوی پیناسه ده کرد. نه ویش ته نها هه ر له به ر به کارهینانی گه لیک له و نامیرانه ی که له موسیقای روژئاوا دا به کار ده هینرین وه ک «جاز و گیتار و ئورگون و.....». به لام له ره وتی به ره وپیش چوونی خوی دا، نه م هه ولانه که م ته مه ن بوون و له دواي خویانه وه ته نها چه ند ناویکیان به جی هیشت.

گورانی کوردی، تا ئیستا نه یتوانیوه ده ست به رداری فولکلور بیت. فولکلور تاکه سه رچاوه یه که که گورانی بیژ به بی دهردی سه ری له ژیر ناونیشانی زیندووکرده وه ی نه ودا ده ستی بو بردووه و ده ستی بو ده بات. دیاره نووکی ره خنه به رانبه ر به فولکلور نیه، به لکو روویه رووی نه وانه یه که مامه له ی «دوینی» یانه به فولکلور ده که ن له نه مرو دا. سه رچاوه ی گورانیه کانی «خالید» گورانی بیژی جه زائیر، که فروشی نه لبوومی گورانیه کانی بو ماوه ی چه ند مانگیک له لیستی یه که م و دووه می فروشگا کانی نه وروپادا بوو، فولکلوری جه زائیره. به لام نه فولکلور بوونی گورانیه کان، به لکو مامه له ی زیندووانه ی گورانی بیژ بوو به ناوازه کان وای کرد که خالید وه ک گورانی بیژیکی به ناوبانگ ده ر بکه وی. نه فسانه کانی هندستان و ژبانی پر سیحر و ته لیسمای هندستان، ئیلهام به خش و سه رچاوه ی رومانه کانی « سلمان روشدی» ن؛ که چی لای روشدی ده بنه که ره سته ی «نایه ته شه یتانیه کان» و زوریک له رومانه کانی تری. Folk music و Dans music دوو شکلی گورانین له نه وروپا دا، که تا نه مروش دریزه به ژبانی خویان ده ده ن. که چی له ولاتیکی وه ک سویدا، ABBA هه یه و بگره ده یه ها ناوی ناسراوی تر. هه ل و مه رج و سه رکوتی سیاسی نه مریکای لاتین له گه ل کوردستان دا زور جیاوازه نیه، به لام گورانی مودیرنی شیلی و ئوروگواي و کوبا و زور شوینی تری نه مریکای لاتین بو هیچ که سیکي نه وروپا جیگای سه رسورمان نیه.

هه ندی که س هوی قه تیس مانه وه ی گورانی سوننه تی کوردی له چوارچیوه ی خودی کوردستان دا له گه ل گری دانی به وه زعیبه ته سیاسیبه که ی کوردستان، ده به ستنه وه به ئیمکاناتی مادی و نه بوونی کومپانیای تومارکردنی مودرینه وه. به لام من پیم باشه نه و پرسیاره له «یه لمانز گونای» بکریت. له گه ل نه و هه موو ده ردی سه ری و بی ئیمکاناتی هونه ری و سه رکوتی سیاسی تورکیا دا، له گه ل نه وه ی خوی له کاتی تومارکردنی فیلمه که دا له زیندان دا بوو؛ چون توانی خه لاتی فیستیقالی «کان» بیچریت؟

به لام نه مه ته نها گوشه یه کی کاره که یه. زه مینه ی قه تیس مانه وه ی گورانی کوردی له چوارچیوه ی خودی کوردستان دا و، دوست و ئاشنا په یدا نه کردنی نه م گورانی یانه له ده ره وه ی نه م سنووره دا، چه ق به ستنی گورانی یه کانه له ده وری شیوازی سوننه تی و باوی کوردی. هه ر وه ها نه سیر مانه وه ی خودی گورانی بیژ و گورانیه کانیش له چوارچیوه ی فه رهه نگیک دایه که به خالی نه ته وه ده ست پی ده کات و ده گاته وه هه مان خال.

ناسیونالیزم نه ک هه ر بزوتنه وه یه کی سیاسی به که ئالاهه لگر و قسه که ری سیاسی خوی هه یه، به لکو له بواری مه عنه ویات و هونه ری کومه لگادا هه تا ئیستا رابه رایه تی خوی سه پاندووه و به هه زار و یه ک شیوه خوی ده گوریت و ده ر ده که وی.

موسیقای زمانیکی جیهانی یه و نه م شوناسنامه جیهانیه ی موسیقای له مرو دا له هه موو کاتیک به رجه سته تره. داهینانه نوی یه کانی ئامرازه کانی په یوه ندگرتن، نه مرو ئیتر سنووری به ئاسن هه لچنراوی زوریک له ولاته دیکتاتوریه کان ده بریت و له ئیرانی ئیسلام دا یه کیک له کاره گه وره کانی ده ستگا کانی سه رکوت به پله ی یه که م ده بیته: هه ولدان بو چونیته به رگه گرتن به و شه پولی گورانی یه مودرینه ی که له ریگای سه ته لایته کانه وه خوی ده گه بیینیه ته نانه ت ماله کانی نزیکي مزگه وتیش.

نه گه ر ناسیونالیزم له باری سیاسیبه وه تراجیدیا له سه ر تراجیدیا له میژووی کومه لانی خه لکی کوردستان دا ده خولقینی و

له باری سیاسیه وه له زونگاوی کونه په رستی دا چه قیوه؛ ئه وه له باری مه عنه ویات و هونه ری کومه لگا دا به په یامی «پاراستنی موسیقای میللی کوردی»، موسیقای کوردی کیش ده کاته سنووره کانی زونگاوی خویه وه و ده ست ده خاته بینی.

ئه گه ر ئه مرو هه ول و کوششه کان له ناوه وه ی کوردستان له و ئاسته دا بیت، ئه وا پاش ۳۰ سال له به ره و پیش چوونی کومه لگا؛ تازه به تازه گورانی کوردی ده ست به داوینی ده فه وه ده گریته و نه ک هه ر مامه له یه کی مودرینانه به و نامیره موسیقی به ناکا، به لکه گورانی بیژی کورد وا لی ده کات که رایبکیشیته ناو چوارچیویه ته سه وف و له ناو باغی عیرفانی شاعیرانی ته سه وف دا ویلی بکات و ده نگی خوی دابه زینیهته ئاستی ده رویشیکی خانه قا، وه موسیقای «سینه کوتان» له سه ر هه مان موده ی «موسیقای ئه سیلی ئیرانی» بکاته موده ی گورانی کوتایی ساله کانی سه ده ی بیست.

ئه گه ر ئه مه روخساری ئیستای گورانی کوردی بیت له ناوه وه؛ ئه وا له ده ره وه ی کوردستان دا وینه که زور جیاواز نیه. تاکه جیاوازیه ک که له نیوان گورانی کوردی له ناوه وه و له ده ره وه دا هه یه، ته نها له وه دایه: له ده ره وه به هوی به هره مه ند بوونی گورانی بیژ له گه لیک ئیمکاناتی ته کنیکی نوی، ده کری گورانیه کی پاکتر و پوخته تر تومار بکریته که له ناوه روک و شیوه دا سه ر به هه مان خیزانی گورانیه کوردیه ره سه نه که یه و، ئه ویش دیاره له گوگریکی کورد به ولاوه، که له چوارچیویه ی فه رهه نگی زالی ناسیونالیستی دا یه خسیره، کریاریکی تری بو په یدا نابیت. ئاخو کی له گورانی بیژه کان ئه م ته لیسمه مان بو ده شکینیت و روخساری نوی و نیونه ته وه یی گورانی کوردیمان پیشکه ش ده کات؟

هه و النامه ی کتیب

سه‌رنجیک له سه‌ر «نازادی تاکه ئینسان و هه‌له‌رکیی سوننه‌تی کوردی» نووسراوی سلیمان قاسمیانی (کاکه)

ئه‌حه‌مه‌ده‌بازگر

شک له‌وه‌دا‌نییه‌که‌نووسین‌و‌لیکولینه‌وه‌له‌سه‌ر‌هه‌له‌په‌رین‌و‌ره‌قس‌جیگای‌خوی‌هه‌یه‌و‌به‌تایبه‌ت‌ئه‌وه‌مه‌یدانیکه‌که‌هه‌تا‌ئیستا - ئه‌وه‌نده‌ی‌من‌بزانم - وه‌ک‌په‌ریزیکی‌نه‌شه‌مزاو‌وايه‌و‌قسه‌ی‌که‌م‌لیکراوه‌. به‌لام‌ئه‌وه‌ی‌کاک‌سلیمان‌قاسمیانی‌(کاکه)‌له‌هانای‌ژماره‌٣‌دا‌نووسیویه‌تی،‌شه‌ش‌ته‌قه‌ل‌و‌مانگه‌شه‌ویکه‌که‌وه‌ک‌پلاری‌کویری‌گورزاندوویه‌تی‌جا‌له‌هه‌ر‌جی‌یه‌ک‌که‌وته‌عه‌رز‌خوی‌و‌خوای‌خوی.

کاکه‌له‌ته‌جره‌به‌یه‌کی‌شه‌خسی‌خویه‌وه‌ده‌ست‌پیده‌کا،‌که‌ریزی‌هه‌له‌په‌رکیی‌کوردی‌خه‌ریکه‌ده‌پیلشینی،‌قامکیک‌له‌چاوی‌میژوو‌رو‌ده‌کا،‌سیخورمیک‌له‌ره‌واپیتی‌عه‌شیره‌تی‌ده‌کوتی،‌وه‌سفیکی‌ناشاره‌زاینه‌و‌یه‌ک‌لایه‌نه‌له‌هه‌له‌په‌رینی‌کوردی،‌سه‌رچویی‌گیر‌و‌باقی‌بنیاده‌مه‌کانی‌ریزی‌هه‌له‌په‌رکی‌ده‌کا،‌هه‌له‌په‌رینی‌کوردی‌ده‌کا‌به‌ماریک‌-‌که‌ئه‌لبه‌ت‌ئه‌وه‌ی‌کاکه‌ده‌یلی‌ده‌بی‌هه‌ژدیها‌بی‌-‌که‌ریگه‌ی‌ده‌ره‌تان‌ت‌لی‌ده‌بری،‌سه‌ره‌نجام‌ره‌قسی‌دیسکو‌ده‌کا‌به‌ئالترناتیوی‌هه‌له‌په‌رینی‌کوردی‌و‌له‌کوتاییش‌دا‌ژماره‌یه‌ک‌له‌ناودارانی‌موسیکا‌و‌گورانی‌جیهان‌نیودیر‌ده‌کا.

من‌له‌م‌نووسراوه‌یه‌دا‌مه‌به‌ستم‌ئه‌وه‌نییه‌که‌دیفاع‌بکه‌م‌له‌هه‌له‌په‌رینی‌کوردی‌و‌به‌گژ‌ره‌قسی‌دیسکو‌دا‌بچمه‌وه‌. به‌بروای‌من‌هیچ‌کام‌له‌و‌ره‌قسانه‌نه‌بو‌مه‌حکوم‌کردن‌ده‌بن‌و‌نه‌بو‌ئه‌وه‌ده‌بن‌به‌روکیان‌بو‌دادرم‌. هه‌چیان‌ئاغای‌ئه‌وی‌تریان‌نییه‌. هه‌ردوکیان‌بو‌من‌وه‌ک‌یه‌ک‌بایه‌خیان‌هه‌یه‌و‌خوم‌له‌هیچ‌کامیان‌به‌بیگانه‌نازانم‌. هه‌ر‌دوکیان‌له‌نه‌زه‌ر‌منه‌وه‌نیشانه‌ی‌شادی‌و‌خه‌م‌به‌با‌کردن‌. هه‌ر‌دوکیان‌ره‌قسن.

کابرایه‌کم‌ده‌ناسی‌که‌به‌ر‌له‌رووخانی‌رژیمی‌شای‌ئیران‌وه‌ک‌سه‌مپاش‌له‌ئیداره‌ی‌مالاریا‌کاری‌ده‌کرد‌و‌له‌سه‌ر‌کاره‌که‌ی‌فیری‌ده‌رزی‌لیدان‌ببوو‌. دوا‌ی‌هاتنه‌سه‌ر‌کاری‌جومه‌ووری‌ئیسلامی‌و‌سه‌ره‌له‌دانی‌بزوتنه‌وه‌ی‌شورشگیرانه‌له‌کوردستان‌ئه‌ویش‌هیلا‌نه‌که‌ی‌لی‌شیوا‌و‌سه‌ری‌بی‌کلاو‌مایه‌وه‌. بزوتنه‌وه‌ی‌شورشگیرانه‌له‌کوردستان‌ئه‌گه‌ر‌زور‌لایه‌نی‌به‌نرخ‌هه‌بوو،‌بو‌کومه‌لیکیش‌بوو‌به‌ئاوایی‌بی‌مه‌لا،‌زور‌که‌له‌بابی‌کردنه‌بلقاسم‌. به‌م‌شيوه‌ئه‌م‌براده‌ره‌ش‌بوو‌به‌دوکتور‌. له‌سای‌رژیمی‌ئیسلامه‌وه،‌نه‌بوونی‌بیه‌داشت‌و‌وه‌زعی‌مه‌ینه‌تباری‌گوندنشینه‌کانی‌کوردستان،‌گه‌لیک‌نه‌خوشی،‌که‌وا‌ویده‌چوو‌ئاسه‌واریان‌نه‌سابی،‌سه‌ریان‌هه‌له‌دایه‌وه‌. بازاری‌ئه‌م‌دوکتوره‌ش‌گه‌رم‌بوو،‌گوندواو‌گوند‌خه‌لک‌به‌شوینی‌دا‌ده‌چوو‌که‌بچی‌و‌نه‌خوشه‌کانیان‌ببینی‌. به‌لام‌دوکتور‌موشکیله‌یه‌کی‌هه‌بوو،‌نه‌ک‌هه‌ر‌له‌نیو‌ده‌ریای‌مه‌علووماتی‌دا‌چاره‌سه‌ری‌هیچ‌نه‌خوشیه‌کی‌پی‌نه‌ده‌کرا،‌به‌لکوو‌له‌لیسته‌ی‌نه‌خوشیه‌کانیش‌دا‌ته‌نیا‌نیوی‌دوو‌نه‌خوشی‌ده‌زانی:‌فشاری‌خوین‌و‌روماتیس‌م‌. هه‌ر‌که‌س‌له‌نیو‌قه‌دی‌بو‌سه‌ری‌عه‌بیبکی‌هه‌بایه،‌فشارخوینی‌بوو؛‌له‌ویش‌به‌ره‌ژیر،‌روماتیس‌م‌. دوا‌ی‌چه‌ند‌مانگ‌له‌مه‌ته‌قه‌ی‌ژیر‌ده‌سه‌لاتی‌کاک‌دوکتور‌نیوی‌خه‌لکه‌که‌یان‌فشارخوینی‌بوو‌یان‌روماتیس‌م‌. بو‌ده‌رمانی‌هه‌ر‌دوو‌نه‌خوشیه‌که‌ش‌نیوی‌دوو‌ده‌رزی‌ده‌زانی‌که‌له‌به‌ر‌قه‌دیمی‌بوونیان‌له‌ده‌رمانخانه‌کانی‌شار‌گیر‌نه‌ده‌که‌وتن‌. ئه‌لبه‌ت‌هه‌موو‌نه‌خوشه‌کانیش‌چه‌وری‌و‌سویری‌و‌ترشپان‌لی‌قه‌ده‌غه‌ده‌کرا.

نووسراوه‌که‌ی‌کاکه‌زور‌وه‌بیر‌ئه‌و‌دوکتوره‌م‌ده‌خاته‌وه‌. خه‌لک‌له‌کوردستان‌به‌کومه‌ل‌هه‌له‌په‌ری،‌ئه‌وه‌ده‌بیته‌عه‌بیبک‌و‌ئه‌و‌عه‌بیه‌ش‌خه‌تای‌ناسیونالیسم‌و‌مه‌زه‌به‌. ناسیونالیسم‌و‌مه‌زه‌ب‌قه‌باله‌یه‌کی‌ئه‌وه‌ده‌ره‌شیان‌هه‌یه‌و‌به‌جوریک‌نیوزراو‌و‌دژ‌به‌ئینسانن‌که‌ئه‌گه‌ر‌هه‌له‌په‌رین‌له‌کوردستان‌فشار‌خوین‌و‌روماتیس‌م‌بگری،‌ده‌کری‌به‌

حیسابی ئەو دوو درنجه بیان بنووسی، بی ئەو ی که س ئوخۆنی بیتتی. ئایا به راستی هه لپه رینی کوردی وه ک کاکه ده لی له قور چه قیوه؟ دواتر دیمه وه سه ر ئە م باسه.

هه ر چه ند – به پیچه وانه ی مه یلی خوم – له رووحی مه تله به که دوور ده که ومه وه، ناچارم زور به کورتیش بی له سه ر ئە و ته سویره که کاکه له ناسیونالیسمی کورد ده یدا، قسه یه ک بکه م:

" ئە گه ر ناسیونالیسم دوو سه ده له مه وه پیش له سه رده می سه ر هه لدانی سه رمایه داری دا به هوی کیشه ی توندی له گه ل فئودالیسم دا، روو له پیش بوو، ئە مرو ئیتر له کونه په رستی واتر هیچ شتیکی تری له هه مبانه دا نیه! موشکیله ی ناسیونالیسمی ئە مرو نه ک فئودالیسمی خوولاتی به لکوو بورژوازی نه ته وه ی تره " کاکه، هانای ژماره ۳.

کاکه به ناحه ق میدالیک ده دا به ناسیونالیسمی دوو سه ده له وه پیش. ناسیونالیسم له هیچ ده وه یه کی میژوویی دا – وه ک کاکه ده لی – له گه ل فئودالیسم ده سته و یه خه نه بووه. ئە سله ن شکلی باسه که به راوه ژوویه. فئودالیسم سیستمیکی کومه لایه تی یه له حالیکدا ناسیونالیسم باوه ریکی سیاسی یه. ئە وه ی له گه ل فئودالیسم ده رگیر بوو دیارده کانی نیزامی سه رمایه داری بوون نه ک ناسیونالیسم. ناسیونالیسم باوه ری به شیک له له شکری سه رمایه داری بوو له دژی فئودالیسم. روو له پیش بوونی ئە و باوه ره ئە گه ر بوختان نه بی به شیدده ت له ژیر پرسیار دایه.

موشکیله ی ناسیونالیسم ئە مرو له کوردستان بورژوازی نه ته وه ی تر نییه. من ده زانم کاکه ش تلویزیونی هه یه و روژنامه ش ده خوینیته وه، پیم سه یره که ئە و چاو له و راستی یه ده قونجینی که ناسیونالیسم له هیچ ده وه یه کی تاریخی دا به ئە ندازه ی ئە مرو گوی له مستی بورژوازی نه ته وه ی تر نه بووه. ژماره ی ئە و دیپلوماته ناسیونالیسته کوردانه ی که ئە مرو له به ر کوشکی سپی نامریکا و پارلمانه کانی ئوروپا دا خه ریکی سوالن، زور له ژماره ی ئە و بنیاده مانه ی که کاکه له ریزی هه لپه رکیی کوردی دا ده پلشینن زیاترن.

"به پیی بوچوونی مه زهه بی به تاییه ت له وولاتانی روژه لات دا، ره قسی نوی، ره قسی دیسکو، بی ئە خلاقتی و فه ساده. گویا ئە م ره قسه لاوه کان هه لده خله تینی و شه رم و شکویان لی ده بری." هه مان سه رچاوه.

به م شیوه کاکه وا ده نوینی که بوچوونی مه زهه بی – لیبه دا ئیسلامی – هوگری ره قسی به کومه له و ته نیا ره قسی به کومه ل (تازه ئە گه ر مه لای وولاتی هه لپه رینی به کومه ل بزانه دیسکو چییه) به بی ئە خلاقتی ده زانی. هه لپه رین خوی یه کیک له و دیارده یه له کوردستان که ئە گه ر مه یدانیکی ئاشکرا بو دژایه تی و تیکوشان له دژی مه زهه ب نه بووی، لانی که م شوینیک بووه که له وی دا مه زهه ب پاشه کشه ی پی کراوه. هه لپه رین – به کومه ل و بی کومه له که ی – له دژی مه زهه به و کاکه به داخه وه له ناست هه لپه رینی کوردی حوکمه دژی مه زهه بیه که ی کول و نه بره.

پرسیار ئە وه یه که ئایا به راستی هه لپه رینی کوردی به و شیوه که کاکه ته سویری ده کا دزیو و مه نفی یه ئایا هه لپه رینی کوردی ماره و له لاقت ده ئالی و ریگه ی ده ره تانت لی ده بری؟ ئایا ریزی هه لپه ریکی کوردی ئە و شیتخانه یه که وه ک کاکه ده لی بنیاده مه کانی هه لده به زن، داده به زن، ده قیژینن و جه زم ده بن؟

به بروای من نا! له وولاتیک که دیوه زمه ی ره شی مه زهه ب و خه فه قان ده سه لاتی به ده سته وه یه، له وولاتیک که شادی قه ده غه یه و پیکه نین تاوانه، له وولاتیک که مافی مروث خولیا یه کی دووره ده سته و ده نگی ئازادی پشوور ده کری، هه لپه رین – جا گریمان به کومه ل بی – یه کیک له و دیارده پیروزانه یه که نه مردنی شادی و پیکه نین به لمبوزی پاریزه رانی شه و دا ده داته وه. هه لپه رین حوزووری ئە و له حزانه یه که خه م ده نیژی. بی ئە رزش کردنی ئە م شکله له شادی ریگه کردنه وه یه بو شه پولی ئە و ئازارانه که لانی که م له کاتی هه لپه رین دا ژانه که یان وه ها گورچک بر هه ست پی ناگری.

که سایه تی تاکه که س له هه لپه رینی به کومه ل دا وه ک کاکه ده لی بی مه عنا نییه. ئە م شکله له هه لپه رین له قه راردادیکی نه نووسراو ده چی که به شدارانی ریزه که ی به شیوه یه کی ئازادانه ژیره که یان ئیمزا کردوووه. ئە وسا هه موو به یه که وه هه ر که س به ش به حالی خوی هارمونییه ک ده ده ن به هه لپه رینه که، که بو من سه مای ده شتیکی له گولی

ره نځاوره ننگ به ده م شنه ی به هارانه وه زیندوو ده کاته وه. ته م هارمونیه وه ختیک تیک ده چی و له به ر چاوی بینه ر
هه لپه رینی به کومه ل دزیو ده کا، که ناشاره زایه کی وه ک کاکه له و ریزه دا حوزووری بی و به حیسابی نازادی تاکه
که س نازادی کومه له که وه ربگریته وه.

له ریزی هه لپه رینی به کومه ل دا که س ده سه لاتداری ته سلی نییه سه رچویی گرتن ملکی هیچ که س نییه و هه موو
که س — ته نانه ت کاکه ش له به ر ته وه ی نه پیشی — ده توانی بچی و ته و مقامه به ده ست بینی. له ریزی هه لپه رینی
به کومه ل دا هیچ که س بیگانه نییه، ناکوکی و نیوان ناخوشی له بیر ده چنه وه و بنیاده مه کان ده ستی یه ک ده گرن. له و
ریزه دا که س ناغای که س نییه. له هه لپه رینی به کومه لدا ژن ئیمتیاژیکی تایبه تی هه یه که خوی هه لده بژیروی له
ده ستی کی دا و له کویی ریزه که دا هه لپه ری.

" هه لپه رکی سوننه تی ریگه ی ته وه ت پی نادا که وه ک مه ل بال بگری و به مه یلی خوت ته قله لیده ی، به رز بفری،
تیژ بییه وه خوار، راست و چه پ بکه ی و خوت به ته واوی وجوده وه بده یه ده ست مه لی نازادی خه یال."

هه مان سه رچاوه. ته م چاوه روانییه رومانیکه و به هه مان ته ندازه ش عیرفانییه له ره قس، به هیچ جوریک له گه ل
ثالترناتیوه که ی کاکه — ره قسی دیسکو — ناخونیتته وه. من لیره دا مه به ستم دژایه تی له گه ل ره قسی دیسکو نییه.
هه ر وه ک پیشتر باسم کردوو بو من هه ر جوړه ره قسیک که شادی ببه خشی و دلی ته و که سه که به شداری تیدا ده کا
بگه شینیتته وه، پیروزه و ریزم بوی هه یه. به لام ته گه ر که سیک بو هه لفراندنی مه لی خه یال و ته قله لیدانی ته و مه له
نیازی چوونه دیسکوی هه یه، خاتر جه م بی که به هه له چوو. له ره قسی دیسکو دا بالی هیچ مه لی خه یالیک
به رگه ی ته و قیژه و هه لبه زین و دابه زین و ناره ق رشتنه ی — که کاکه به هه له وه پال هه لپه رکی سوننه تی کوردی
داوه — ناگری.

له سه ر مه زهه ب قسه کرا بویه پیم باشه لیره دا ئیشاره یه ک به ته و رووحه مه زهه بیه بکه م که موسیقا له وولاتانی
روژتاوا به سه ر کومه لی دا سه پاندووه. به شی هه ره زوری ته و موسیقا ره سمیه ی که نیمه هه موو روژی له شه به که
تلویزیونییه کانه وه ده بیینین، بووه ته گوردانیک له و له شگری ته وه ححوش و ئینسان له خو بیگانه کردنه ی، که
ده سه لاتداری دنیای ته مرو به گژ ئینسانیه تیان داکردوو. شک له وه دانیه که ده کری له و نیوه دا گولبژیریک ده ست
نیشان بکه ی که هیشتا به رووحی موسیقا و نازادی خوازی ئینسانی وه فاداره. هیچ شیخیکی وولاتی هه لپه رکی
سوننه تی به قه د گورانی بیژیکی پاپ ده رویشی پی کو ناکریتته وه. ته و به شه له موسیقا که من مه به ستمه و به
داخه وه به شی زوری موسیقای ته م ده وره یه ده گریته خو، شکلیک له مه زهه بی هیناوه ته ناراوه، که جاری وایه
مریده کانی له گه وره ترین مه یدانه فوتباله کانی ئورویا جیگه یان نابیتته وه و جه زم بوونه که شیان گه لیک له جه زم بوونی
ده رویشه کانی ته کیه ی خانه قا به تین تره. ده رویشه کانی ته م مه زهه به له ناگری جه هه ننه م و گوره وشاری دوا ی مردن
ناترسیندرین، به لکوو دوزه خی ته م دنیایه یان — که ژیانی میلیارد بنیاده م خه ریکه تی تی دا هه لده قرچی — له به ر چاو
گوم ده کری. له وولاتی هه لپه رکی سوننه تی ده رویش چه ندین فه رسه خ به بییان ده روی هه تا ده ستی مودفه رکی شیخی
به سه ردا بهیندری. له ته مه ددونی روژتاوا دا، له مه یدانیک به رین دا پاله په ستو و شه ره ده رویشه هه تا ده ستی
موباره کی "شیخ" نیمزایه ک بنیتته نیو ده فته ری بن باخه لیان. له م پاله په ستو و ثانیسک له یه ک کوتانه دا زور
ده رویش ده که ونه حاله تی خه لسه و ده بی له سه ر ده ستان ره وانه ی ده ره وه بکرین هه تا هه وایه کی تازه هه لمژن و
ببوژیینه وه.

له سه ر نووسراوه که ی کاکه ده کری زور زیاتر بنووسری، به لام من لیره دا قسه کانی خوم ناوا ته واو ده که م: هه تا
ده ننگ بر ده کا دژ به ناسیونالیسم و مه زهه بم به لام بو دژایه تی له گه ل ته و دوو ملوزمه هیچ وه خت دلم نایه
یه کیک له جوانترین ره سمه کانی ته و وولاته — هه لپه رین — وه به ر خه نجه ر بده م.

کونسرواتیزم و هه‌لپه‌رکیی سوننه‌تی کوردی

سلیمان قاسمیانی (کاکه)

دوای بلابوونه وه ی هانا ی ژماره ۳، شانتاژ و ناژیتاسیونیککی زور له لایه ن سوننه ت په رسته‌کان دژی نووسراوه که ی من و له سه ر هه لپه رکیی سوننه تی کوردی ده س پیکرا. جه ماعه تیک بی ئه وه ی نووسراوه که یان خویندبیته وه، به په یره وی له شیخ و ئیمامه کانیا؛ کردیانه هه را و هوریا «... ئای بگه نی کوردستانیان فه وتاند...!»؛ توندتر و توندتر له ده هولی ئیهانه ت و درویان دا و له تووزله ی بوختانیان تووراند که «کاکه» ته وهین به سه ماکارانی هه لپه رکیی سوننه تی کوردی ده کا و شادی و خوشی به خه لکی له شادی بی به شی کوردستان ره وا نابینی. هه ندی که س جنیونامه ی شه خسی یان بو ناردم که له بی حورمه تی و زمان شری دا رووی شیخ ره زایان سپی کردووه ته وه. خوشبه ختانه «هانا» ده رگا له شیخ ره‌زا ناکاته‌وه و (به‌دبه ختانه بو زمان شره‌کان!) لاپه‌ره‌کانی به بی حورمه‌تی کردن به ئینسانه کان ره ش ناکاته وه.

به دل هیوادار بووم که که سیک بیت و له سه ر ناوه روکی باسه که م به ره د یا به ئیسبات قسه بکات تا باسه که زیاتر بکریته وه و له لایه نی جوراوجوره وه شی بکریته وه. کاتیک نووسراوه که ی «ئه حمه د بازگر» م به ده ست گه یشته، به هیوا بووم که بازگر لایه نی تری ئه م دیارده یه ی گرت بیته به ر چاو و کومه کی کردبی به روون کرده وه ی زیاتری باسه که. به لام که نووسراوه که م خوینده وه، سه رم سورما. لام وابوو که دوستایه تی و ناشنایی له میژینه ی من و بازگر ئه وه نده ی مایه هه بی که له کاتی هاونه زه ر نه بوون و باس و مجادله دا، لانی که م په رده ی ریز و حورمه‌تی شه خسی نه درینیت. به لام وا دیاره «خه یالم خاو بوو» و ئه و چاووه روانی یه زور زیاده بوو!

یه ک لاپه ره ی ته واو به حیکایه تی دوکتوری دروزن پر کراوه ته وه بو ئه وه ی «بازگر» له خوینه ر حالی بکا که «کاکه» واته نووسه ری ووتاره که، بلقاسمه و «مه لای تیگه یشته‌وی ئاوی» نیه. بازگر یان ناویری رووراست و بی په رده قسه ی دلی بکا، یان پیی وایه که خوینه ر و مخاته به کانی ئه وه نده گیل و حولن که له قسه ی راست و ره وان حالی نابن و ده بی به حیکایه تی دور و دریژی منال خه رفین قسه یه کیان تی بگه یینی. ده نا زیاتر له یه ک لاپه ره ی به حیکایه تی دوکتوری دروزن پر نه ده کرده وه بو ئه وه ی بلی «کاکه» له هیچ ناگا، بیسه‌واده، ئیدیدیعای بیخود ده کا و دروزه! له وانه یه «بازگر» دوای خویندنه وه ی ئه م دیرانه، په شیمان بیته وه و ئیدیدیعای بکا که مه نزوری وا نه بووه. به لام به داخه وه حیکایه ته که ی بازگر ئه وه نده زه قه که ریگا بو په شیمان بوونه وه ناهیلپته وه.

من نالیم «بازگر» تی ناگا یا دوکتوری راست و ناراسته. ته نانه ت وه ک «مه لای زانای ئاوایشم قه بووله»، به لام مه جبوورم بلیم که بازگر نه‌یتوانیوه خو له خاله سه‌ره‌کیه‌کانی باسه‌که ی من بدات، نه به ئیسپات و نه به ره د کردنه‌وه! ئه سلنه ده‌لیی بازگر ئه و خالانه ی هه ر نه‌دیون. من دلم نایه بلیم بازگر دیتوویه تی و لیی حالی نه بووه، چون من بازگر به ناحالی نازانم. ده بی یا نه ی دیتبن، یا بازی دابیته ئه و به ری جوگه؛ ئه و جیگایه ی که ئه م باسه خوشه ویست نیه و ده ته زینی.

بو هه رچی زیاتر روون بوونه وه ی ئیختلافی نه زه ری خوم و بازگر به پیوستی ده زانم به کورتی خاله سه ره کی یه کانی باسه که ی خوم واته «هه لپه رکیی سوننه تی کوردی و نازادی تاکه ئینسان» جاریکی تر بخه مه روو.

۱- هه لپه رکی دیارده یه کی فه ره نگی یه. هه ر دیارده یه کی فه ره نگی موری چینیککی کومه لایه‌تی پیوه یه.

۲- هه ر دیارده‌یه‌کی کومه‌لایه‌تی، میژوویه‌کی هه‌یه و ئاسه‌واری ئال و گوره‌کانی میژوو و سه‌رده‌مه

کومه لایه تیه کانی پیوه دیاره.

۳- نال و گوره کومه لایه تی و نابووری یه کان، له گه ل خویمان گورانکاری له مه یدانی هونه ر و فرهه نگی کومه لیش دا پیک دینن.

۴- هه لپه رکیی به کومه ل (چ له کوردستان، یونان، وولاتانی عه ره ب یا هه ر شوینیکی تر!) هه لپه رکیی ته و سه رده مه له ژبانی کومه لگای ئینسانی یه که «ئینسانی تاک» وه ک دیارد ه یه کی نابووری، کومه لایه تی و به و مه عنایه قضایی و حقوقی، وجودی نه بووه.

۵- له گه ل سه رهه لدانی بورژوازی، «ئینسانی تاک»، نازادی و مافه کانی ئینسانی تاک یش، دینه دنیا. ته م نال و گوره میژوویی یه، له مه یدانی فرهه ننگ و هونه ره به گشتی و له هه لپه رکیی ش دا به تایبه تی، خوی پیشان ده دا. هه لپه رکیی نوی، هه لپه رکیی تاکه ئینسانی نازاد، هه لپه رکیی ئینسانی ده وره ی سه قامگیر بوونی سه رمایه یه.

۶- ناسیونالیسم وه ک جوولانه وه یه کی کومه لایه تی، پیشی گرتووه به گه شه کردنی هه لپه رکیی نوی له کوردستان. ناسیونالیسم ته مرو له کوتایی سه ده ی بیسته م دا به ته واوی جوولانه وه یه کی کونه په رسته. شهر و کیشه ی ناسیونالیسمی ته مرو (به پیچه وانه ی ناسیونالیسم له سه رده می سه رهه لدانی بورژوازی له سه ده کانی رابردودا) نه ک له گه ل ده ربه گی «خومالی» و سیستم و دام و ده زگا و فرهه نگی ده ره به گایه تی «خومالی»، به لکوو له گه ل ناسیونالیسته داگیرکهره کانی نه ته وه یه کی تره. ته مه ده بیته هو ی ته وه ی که ناسیونالیسمی ته مرو شه له م شورباویکی به ته واوی کونه په رستانه له باری سیاسی و فرهه نگی یه وه بی و هه رچی کون و عه تیقه یه و بوگه ن و بوکرووی چاخه کانی به ر له میژووشی لی دی، بکا به نالا و ناسنامه ی میلی و نه ته وه بی.

۷- بوچوونی تایینی و (هه مدیسان ناسیونالیستی) کوسپیکن له سه ر ریگای په ره سه ندنی هه لپه رکیی نوی له گشت دنیا (هه ر وه ها له کوردستان).

۸- هه لپه رکیی نوی پیوستی به شاهه نگی نوی هه یه. ته مه ئیتر یه خه ی گورانی بیژ و موسیقا کارانی کوردستانیش ده گری.

ته وانه خاله سه ره کیه کانی باسه که ی من له هانای ژماره «۳» دا بوون. باسه که ی من ده کری زور شتی وردی تریشی تیدا بیت که بو قسه له سه ر کردن بییت؛ به لام ته گه ر که سیک بییه وی ته م باسه بداته به ر تیشکی ره خنه، ته بیعی یه که چاوه روانی ته وه ت لی بیت که له خاله سه ره کیه کان، له وه ی که ناواختنی باسه که ن، چاو نه پوشی. ره خنه ی بازگر دروست به پیچه وانه یه و به داخه وه به هیچ جوریک خوی له م خالانه نه داوه. ته وه ی که من و بازگر بیر و رای جوراورجورمان هه بی، شتیکی سه یر نیه؛ به لام ته وه ین کردن، به که م دانان، خو به زل زانین و نه زان حساب کردنی خه لک کاریکی دزیو و ناشیرینه و له ئینسانیکی متمدن ناوه شیتته وه. به داخه وه سه ر تا پای نووسراوه که ی بازگر به رووچیکی نادوستانه و ئیهانه ته وه دارژاوه. من نه ده توانم و نه چه ز ده که م به شیوه ی بازگر جوابی پلار و تانه و توانجه کانی بده مه وه. به بروای من باسه سه ره کیه که ی من گرینگ تر له جواب دانه وه به «پلاره کویره کانی» بازگره. هه ر بویه ش حازر نیم به شیوه ی بازگر، مامه له له گه ل بازگر بکه م! ئیستاش بیین و له نزیکه وه چاو یک به سه ر نووسراوه که ی بازگردا بخشینن:

بازگر و نه مانه تاداری

«...کاکه له ته جره به یه کی شه خسی خویه وه ده ست پیده کا، که ریزی هه لپه رکیی کوردی خه ریکه ده پیلشینی، قامکیک له چاوی میژوو رو ده کا... وه سفیکی ناشاره زیاننه و یه ک لایه نه له هه لپه رینی کوردی، سه رچوپی گیر و باقی بنیاده مه کانی ریزی هه لپه رکی ده کا، هه لپه رینی کوردی ده کا به ماریک - که نه لبه ت ته وه ی کاکه ده یلی ده بی

هه ژدیهها بی - که ریگه ی ده ره تانت لی ده بری، سه ره نجام ره قسی دیسکو ده کا به ئالترناتیوی هه لپه رینی کوردی و له کوتاییش دا ژماره یه ک له ناودارانی موسیقا و گورانی جیهان نیودیر ده کا...» (بازگر)

ئه وه به بروای بازگر کورته یه که له و شته ی که گوایه «کاکه» به نیوی هه لپه رکیی سوننه تی کوردی ده یه وی بیلی. ئه وه ی بازگر خه ریکه به نیوی من کورته یه کی لی ده گیریتته وه، پیی نالین «گیرانه وه ی قسه ی که سیک» به لکوو گالته پی کردن به قسه ی خه لکه. پلار و توانجه و پیی نالین ئه مانه ت داری! هه لبه ت ئه وه شتیک نیه که بازگر لیی حالی نه بووی و هه ر وا له ده ستی ده رچوویی. (بریا وا بووایه!) باسه که ی من له راستی دا خالیکی وا پیکاو هه که پیی ده لین «کونسرواتیزم» و به داخه وه «بازگر» - لانی که م له م باره وه - وه خوی گرتووه.

بازگر ده لی:

«کاکه له ته جره به یه کی شه خسی خوی یه وه ده س پیده کا، که ریزی هه لپه رکیی کوردی خه ریکه ده پیلیشینی... وه سفیکی ناشاره زایانه و یه ک لایه نه له هه لپه رینی کوردی... ده کا...»

ئه وه یه عنی چی؟! دوو مه عنای هه یه: یه که م؛ به بروای بازگر بو ئه وه ی که سیک بتوانی له سه ره هه لپه رکی بنووسی، ده بی حه تمه ن خوای هه لپه رکی بی، (که «کاکه» به بروای بازگر لیی نازانی و ناشاره زایه!). دووهه م؛ لیکوله ره وه نابی له ته جره به و ئیحساسی شه خسی خوی یه وه ده ست پی بکا. بو چی؟! حه تمه ن له به ره وه ی که لیکوله ره وه ده بی بی لایه ن بوونی سه باره ت به و مه وزووعه ی که لیی ده کولیتته وه، رابگری! سه ردیری باسه که ی من «هه لپه رکیی سوننه تی کوردی و نازادی تاکه ئینسانه»؛ واته قه راره پیشان بدری که له م هه لپه رکی یه دا، تاکه ئینسان نه «که س» بوونی دیاره و نه نازادی یه که ی. نووسه ریش خوی یه کی که له و تاکه که سانه یه که «که سایه تی» یه که ی له م هه لپه رکی سوننه تی یه دا ده خریته ژیر پی. هیچ وه سفیکی وه ستایانه و هونه رمه ندانه ناتوانی ئه م راستیه بشاریتته وه که هه لپه رکی سوننه تی کوردی (یان یونانی، تورکی، فارسی، عه ره بی، ئافریقایی... هتد) جیاوازی سه ره کی له گه ل ره قسی نوی و تاکه که سی هه یه و جیاوازیه که ش له وه دایه که تاکه که س ناتوانی وه کوو تاکه که س به شداری هه لپه رکی به کومه ل و سوننه تی بکات. ئه م راستیه تا ئیره نه به مه عنای دیفاع کرده له هه لپه رکی تاکه که سی و نه به گژ داچوونه وه ی هه لپه رکی سوننه تی؛ به لکوو ته نیا فاکته، نه زیاتر و نه که متر!

خوم پیم وایه بازگر زیاتر حاله تی یه که می مه نزووره، واته «کاکه» هه لپه رکی کوردی نازانی و ناشاره زایه و هه ره بویه ش له نه زانی خوی یه وه هه لپه رکی سوننه تی کوردی داوه ته به ره ره خنه! من بازگر به پسپوری هه لپه رکی سوننه تی کوردی نازانم، هه ره بویه ش بایه خیکی ئه وتو بو ئیددیعیه که ی سه باره ت به لی زانین و لی نه زانینی خوم له و باره وه دانانیم. هویه که شی ئه وه یه که من له سه ره هه لپه رکی وه کوو تخصص قسه ناکه م. باس نه ک له سه ره هه لپه رکی تخصصی که گوایه ته نیا بازگره کان لیی ده زانن، به لکوو له سه ره هه لپه رکی ئاسایی یه که ئینسان له مندالی یه وه فیری ده بی و پیوستی به وه نیه بچی بو مه کته بی تاییه تی هه لپه رکی!

کی به روک داده دری؟!

«... مه به ستم ئه وه نیه که دیفاع بکه م له هه لپه رینی کوردی و به گژ ره قسی دیسکو دا بچمه وه. به بروای من هیچ کام له و ره قسانه نه بو مه حکووم کردن ده بن و نه بو ئه وه ده بن به روکیان بو دادم. هیچیان ئاغای ئه وی تریان نییه. هه ردوکیان بو من وه ک یه ک بایه خیان هه یه و خوم له هیچ کامیان به بیگانه نازانم. هه ره دوکیان له نه زه ره مننه وه نیشانه ی شادی و خه م به با کردن. هه ره دوکیان ره قسن...» - بازگر -

ئیددیعی بازگر که به روک بو هیچ ره قسیک دانادری، ته نیا تا کوتایی ئه م پاراگرافه بر ده کا! بازگر شیر و ریوی و شیخ و مه لا و ده رویشی هه موو کوردستان تیک ده کاته وه بو ئه وه ی ئیسبات بکات که ره قسی تاکه که سی (که بازگر ته نیا به دیسکو نیوی دینی) دزیو و هیچ و پووچ و دژی ئینسانی یه و هه لپه رکی سوننه تی کوردی دروست به

پیچه وانه، دژی مه زهه ب، شورشگیر، نازاد، پیشکه ش که ری «مافی تایبه تی بو ژن» و له جوانترین ره سمه کانی وولاته! ته واوی نووسراوه ی بازگر به پیچه وانه ی ئیددیعاکه ی سه ره وه، به روک داده ری بو هه لپه رکیی سوننه تی و دژایه تی ده کا له گه ل ره قس و موسیقای نوی!

بازگر ده لی که ته م دوو ره قسانه هیجیان بو مه حکوم کردن نابن و له به شی کوتایی نووسراو که ی دا ده لی: «... هه ر جوره ره قسیک که شادی ببه خشی و دلی ته و که سه که به شداری تیدا ده کا بگه شینیتته وه، پیروزه و ریزم بوی هه یه...».

تایا به راستی ره قس هه ر ره قسه و هیچ ته فاوه تیک له به ینی ره قسی جوراوجوردا نیه؟! بازگر له دیفاع له هه لپه رکیی سوننه تی کوردی دا وه ها ئاگری گرتووه، که نازانی ته م حوکه می له سه ره وه داویه تی، کونه په رستانه و دواکه وتوانه یه. ره قس هه ر ره قس نیه و فه رق هه یه له به ینی ره قسه جوراوجوره کان دا. زور ره قس هه یه که شادی ده به خشی به سه ماکار یا ته و که سانه ی که سه یری ره قسه که ده که ن، به لام به ته واوی کونه په رستانه و دژی ئینسانین. بازگر مافی خویه تی زکر و جه زمی ده رویشه کانی کورد یا غه یری کورد به ره قس بزانی یا نه زانی، به لام زکری ده رویش ره قسی ئایینی یه و تا خوا چه ز بکا ده رویشه کان له ززه تی لی ده بن و ته وه نده پیپی شاد ده بن که جه زم ده بن! من ته و ره قسه به کونه په رستانه و دژ به زاتی ئینسان ده زانم. «ره قسی ورگ» ی عه ره بیش ره قسه و ژنی سه ماکه ر له و دا ده بیته پارچه یه ک سیکس بو بینه ران؛ هه م ره قاس و هه م بینه ره تایبه تیه کانی ته م ره قسه ش، له ره قسه که له ززه ت ده به ن و «خه میان ده ره وینن»! به لام ته م ره قسه ش به برو ی من کونه په رستانه، دژی ئینسانی و به تایبه ت دژ به ژنه! ره قسی ئایینی قه ومه به ده ویه کانی ئافریقایی و ئاسیا بو ره تاندنی روح و شه یتان و هتد... ره قسه، به لام له گه ل زاتی ئینسانی کوتایی سه ده ی بیسته م نایه ته وه و ریز لی گرتنی به نیوی ته وه ی «شادی ده به خشی»، له کونه په رست بوونی که م ناکاته وه! ته م باسه ی بازگر چ خوی بیهه وی و چ نه یهه وی، برزای باسی کونه په رستانه ی Clutur relativism «نیسی بوونی کولتور» که ئیددیعا ده کا هه موو کولتوره کانی دنیا وه کوو یه ک به نرخن و به یه کسان ریز بو کولتوری کونه په رستانه و مودیرن داده نی.

دنیا گوراه و به داخه وه وا دیاره بازگریش له زویک له و شتانه ی که تا دوینی ته لف و بی ی جیهان بینی یه که ی بوون، پاشگه ز بووه ته وه! وادیاره ته مرو ئیتر بازگر باوه ری به وه نیه که شادی و شادبوون چینایه تی یه و شتیک که مایه ی شادی بو چینیکه، له وانه یه ئیپهانه ت و بی حورمه تی بی بو چینه که ی تر! وا ده رده که وی که بازگر باوه ری به وه نه ماوه که هه ر دیارده یه ک له م دنیا یه دا میژویه کی هه یه و له رووانگه ی میژوی په یدا بوون و ته کامول و دوور و نزیک ی له پیداویستیه کانی ئینسان له هه ر سه رده میک دا هه لده سه نگینریت. بوچی ئیستا که باس له سه ره هه لپه رکیی سوننه تی کوردی یه، له ناکاو ته و هه لپه رکی یه ده بیته شتیک ی ته وه نده پیروز که نابی هه ره قسه ی له سه ره بکری و له گول کالتر پیی بووتری؟! چونه که هه لپه رکیی کوردی له ناکاو ده بیته شتیک ی تایبه ت به خو و میژوو هه لنه گر؟!

کاتیک من ئیددیعا یه که ی بازگر که کاکه «..قامکیک له چاوی میژوو روده کا و سیخورمیک له ره واییتی عه شیره تی ده کوتی...» ده خوینمه وه، چاوه روانی ته وه ده که م که بازگر بیت و له نووسراوه که ی دا لانی که م قامکه که له چاوی میژوو بینیتته وه ده ر و له جیاتی سیخورمیک، شه قیک له ره واییتی عه شیره یی بدا! به لام ته م چاوه روانی یه بیهووده یه، چون بازگر هه ر به ته واوی چاوی میژوو هه لده کولی و کویری ده کات و به تقدیسی هه لپه رکیی سوننه تی کوردی ده ستیکی لاواندنه وه ش به سه ره واییتی عه شیره یی دا دینی.

هه لپه رکیی به کومه ل و نازادی تاکه که س

ووتم که بازگر خوی له خاله سه ره کیه کانی باسه که ی من نه داوه. به شی هه ره گرینگی باسه که ی من له سه ره نازادی تاکه که س و هه لپه رکیی به کومه ل بوو. من ووتومه و ده لیم که هه لپه رکیی به کومه ل (جا فه رق ناکا کوردی،

ثامریکایی، یونانی... هتد) به پیی زاتی تاییه تی خوی ریگه به تاکه که سه کان نادا که نازاد و به مه یلی خویان له گه ل ریتمی ناهه نگی هه لپه رکی یه که سه ما بکه ن. نه مه نه کفره، نه که شفه و نه قسه یه کی سه یر. هه لپه رکیی به کومه ل یه عنی نه وه ی که سه ماکاره کان ده بی هه موویان له یه ک ریتم په یره وی بکه ن و به شیوه یه کی دیاری کراو بین و بچن. نه گه ر به شدارانی هه لپه رکی یه که به گشتی نته و کاره نه که ن و هه ر که سه به مه یلی خوی گیانی له گه ل ریتمی ناهه نگه که بخاته سه ما، هه لپه رکی که ده شیوی. مه سه له که زور ناسایی یه؛ نه و تاکه که سانه که ده یانه وی بچنه ناو ریزی هه لپه رکیی به کومه ل، نیتر له نیو ریزی هه لپه رکی یه که دا ده بنه یه ک؛ ده بی ببن به یه ک؛ ده نا هه لپه رکی سه ر ناگری! نیتر نه وه «قه راردادی نووسراو و نه نووسراو» ی ناوی. نایا نه وه خوی له خوی دا «عه ییه»؟! ته بیعی یه که نا! که سیک که بیهه وی هه لپه رکیی به کومه ل بکا، مه جبوره نه و شه رایه ته قه بوول بکا و له بیی نه چی که له وی دا ناتوانی به هه وای تاکه که سی هه لپه ری!

بازگر نه م راستی یه نینکار ده کا و سه ر له خوی و له خوینه ر ده شیوینی. بازگر ده لی:

«که سایه تی تاکه که سه له هه لپه رینی به کومه ل دا وه ک کاکه ده لی بی مه عنایه. نه م شکله له هه لپه رین له قه راردادیکی نه نووسراو ده چی که به شدارانی ریزه که ی به شیوه یه کی نازادانه ژیره که یان نیمزا کردوه. نه وسا هه موو به یه که وه هه ر که سه به ش به حالی خوی هارمونییی که ده ده ن به هه لپه رینه که ...»

نه گه ر که سیک له ته عبیری نازادی دا تا نیستا شکی بووه، زه حمه ت بکیشی و نه م قسه ژیرانه ی بازگر جاریکی تر بخوینیتته وه تا به یه کجاری موشکیله ی شی کردنه وه ی نازادی و که سایه تی تاکه که سی بو حه ل بیی! باشه نه گه ر که سیک ژیر نه م قه رارداده نیمزا نه کا، چی به سه ر دی؟! هیچ، له هه لپه رکی بی به ش ده بی! نازادی له وه باشتر هه رگیزاوه رگیز هه ر نه بووه! واته تو نازادی بی قه ید و شه رتت هه یه که له هه لپه رکیی به کومه ل دا به شدارانی بکه ی؛ به و شه رته ی که به نازادی هه لته په ری؛ واته به پیی «قه راردادی نه نووسراو» ی هه لپه رکی یه که بجوولییه وه! به زمانی ساده یه عنی نازادی توی تاکه که سه ته نیا له وه دایه که هه لپه ری یا نا! نه گه ر ویستت هه لپه ری نیتر نازاد نیت به مه یلی خوت هه لپه ری، به لکوو ده بی به مه یلی هه لپه رکی یه که هه لپه ری! که چوویه ناو ریزی هه لپه رکی شه وه بته وی و نه ته وی له هه ر دوو ته نیشته وه ده که ویه نیو ده سستی دوو که سه که یه کیکیان مومکینه بازگر بی!

نه وه ی که هارمونی به هه لپه رکیی به کومه ل ده به خشی نه ک «... تاکه که سه کان هه ر یه ک به ش به حالی خوی...» — که بازگر نیددیعا ده کا — به لکوو قه رارداد و قاعیده و ناهه نگی هه لپه رکی که یه! تاکه که سه کانی هه لپه رکیی سوننه تی کوردیش یا نابی هه لپه رن، یان که هه لده په رن ده بی له ریتم و ناهه نگ و قه واعیدی هه لپه رکی که په یره وی بکه ن. نیتر نه روماتتیک کردن و نه وه سفی ریزی هه لپه رکی به «سه مای ده شتیک گولی رهنگاواره نگ به ده م شنه ی به هارانه وه» — بازگر — هیچ کامیان ناتوانن حاشا له و راستیه ی سه ره وه بکه ن. نیتر نه گه ر تاکه که سیک، جا چ «کاکه ی ناشاره زا» بی — به قه ولی بازگر — و چ خوی یونانی هه لپه رکی بیت و به هه وای تاکه که سی له هه لپه رکیی به کومه ل دا بجوولیته وه، هارمونی هه لپه رکی یه که تیک ده چی.

نایا نه م قسه یه هیچ شتیک ناشیرینی تیدایه؟ نایا نه م قسه یه هه لپه رکیی به کومه ل دزیو ده کا؟! نه گه ر هه لپه رکیی به کومه ل خوی دزیو نه بی، بازگر دلنیا بی، که به م قسه یه دزیو نابی؛ چون نه م قسه یه له دوویات کردنه وه ی راستیه ک سه باره ت به چوویه تی هه لپه رکیی سوننه تی کوردی زیاتر نیه.

نه گه ر له نینسانیکی نایینی پرسی: «خوا چون ده توانی هه م (لامکان) بی و هه م له هه موو شوینیک وجودی بی؟» نابی پیت سه یر بی نه گه ر له جواب دا ده سه به جی بلی: «استغفرالله، کفر مه که»؛ هه ر چه ند خوات ره د نه کردبیتته وه و ته نیا نه و پرسیاره ناسایی یه ت خستبیتته به ر ده م. شیوه ی باس کردنی بازگر له سه ر هه لپه رکیی سوننه تی کوردی، به داخه وه زور له و بوچوونه دوور نیه.

من ووتومه که هه لپه رکیی سوننه تی کوردی وه ک مار پیچ ده خوا. بازگر ده لی «ئه وهی که کاکه باسی ده کا نه ک مار به لکوو نه ژدیهايه»! بو؟ مه نزووری بازگر له م ناژیتاسیونه چیه؟! نایا کفریکی زور گه وره یه که ریزی هه لپه رکیی سوننه تی به مار ته شبیه کراوه؟! ته بیعی یه که من شک له شاره زایی بازگر به سه ر زمانی کوردی (به تایبه ت زمانی کونی کوردی) و زمانی سیمبولیک ناکه م. فه رقی من و بازگر له وه دایه که ئه و ئیستاش ئه و سیمبولانه ی قبولن، به لام من نا! به پیی فه رهه نگی سیمبولیکی حاکم له کوردستان دا «مار» دزیوه، شه یتاشنه، نفرین کراو و غه زه ب لی گیراوه. به لام من نه مار به دزیو ده زانم نه به راز؛ نه سه گم پی گلاوه و نه کوندم پی شوومه. من خوم به ئینسانی سه ده ی زانست و پیشکه وتوویی ده زانم و پیم وایه له هه موو شتیک دا، چ له زمان به گشتی دا و چه له وه سف دا، له گه ل فه رهه نگی ئینسانی ده وره کانی پیشوو، ده بی فه رقم هه بی. وه سفیک که من له هه لپه رکیی سوننه تی کوردیم کردوو که «وه ک ماریک پیچ ده خوا» هه ر عه ینی پیچ خوارده که بووه، نه که متر و نه زیاتر. ئه وه ی که بازگر ته حه مولی ئه و پیچه ی نیه و لیی ده بیته ئه ژدیها، موشکیله ی ئه وه نه ک من!

ئیمتیازی تایبه تی ژن له هه لپه رکیی سوننه تی دا

که شفیکی تازه که بازگر کردوو یه تی و «کاکه ی ناشاره زا» تا ئه مرو روو حیشی لیی خه به ردار نه بووه، ئه وه یه که «ژن له هه لپه رکیی به کومه ل دا» – واته هه لپه رکیی سوننه تی کوردی – «ئیمتیازیکی تایبه تی هه یه» و ئه ویش ئه وه یه که:

«ژن خوی هه لده بژیری له ده ستی کی دا و له کوویی ریزه که دا هه لپه ری» – بازگر –.

ئه م که شفه ئه وه نده موهیممه که ئه گه ر راست بوایه، ده بوو خه لاتی تایبه تی کولتوری «نویل» یان دامه زاندا بیه و له لایه ن ژنانی بی به ش و سه رکوتکراوی کوردستانه وه، پیشکه شی بازگریان کردبایه! بازگر لیی گوراوه و خه یالاتی بووه. ئه گه ر مافه سه ره تایبه کانی ژنان ئه مرو له کوردستان دایین بوایه ن و ژن وه ک مافیکی سه ره تایی – له قانون دا نووسراو – مافی بی فه ید و شه رتی هه لپژاردنی هاوسه ری ژینی خوی هه بوایه؛ ئه و ده م ده کرا ئینسان له و ئیددیعیایه ی بازگر سه باره ت به «ئیمتیازی تایبه تی ژن له هه لپه رکیی کوردی دا» نه پرینگابایه وه. بازگر کوردی باش ده زانی به لام ووشه یه ک هه یه که ئه و به داخه وه له بییری چوووه ته وه یا پیی خوش بووه له بییر خوی بباته وه! ژن له هه لپه رکیی کوردی دا به هوی ئه و «ئیمتیازه تایبه تیه»! که هه یه تی، پیی ده لین: «دو»! جا ئیستا چون «دو» و «ئیمتیازی تایبه تی ژن له هه لپه رکیی کوردی دا» له گه ل یه ک دینه وه، «کاکه» نازانی، مه گه ر ئه وه ی بازگر ئه و گری پووچکه بکاته وه!

به لام ئه گه ر که سیک میژووی دیارده کان بگریته به رچاو، ده توانی زور گری پووچکه بکاته وه. هه لپه رکیی کوردی ئه مرو له دایک نه بووه و ته مه نی لانی که م به ئه ندازه ی ته مه نی «دو» ده بی. ئه و کاته ی کومه لی پیاوسالار و خیله کی له کوردستان خه رکیی گاگولکه و دواییش ده سه لاتداری بوو، نه «کوکاکولا» هه بوو نه «فانتا» که له جیاتی «دو» بیخونه وه! ته بیعی یه که «دو» تونیه تی ده شکینی و له ززه ت به خشه! هه ر بویه ش نیزیامی خیله کی پیاوسالار به و په ری فه خره وه، نیوی «دو» ی خه لاتی ژنی نیو ریزی هه لپه رکیی سوننه تی کوردی کرد؛ هه روه ک ئه و «دو» یه ی که قه راره تونیه تی پیاو بشکینی و له ززه تی پی بیخه شی! ئه لبه ت نابی له بییرمان بچی که پیاو نیویکی تایبه تی بو دیاری نه کراوه، هه ر چه ن ته بیعی یه که ژنیش توونیان بیت و له خورادنه وه ی «دو» یا شتیکی فینک و خوشی تر له ززه ت بیه ن! به لام چاوه روانی کردنی بییری یه کسانێ ده ر حه ق به ژن له نیزیامی پیاوسالاردا، بی جیهه.

بازگر زه حمه ت بکیشی و ئه گه ر نه له کوردستان، لییره له ئورپای «نازاد» دا له سیله ی چاوه وه سه یریکی ریزی هه لپه رکیی کوردی بکا تا بزانی چون له زوربه ی هه ره زوری مه وارید دا ژن له سه ریکی ریزه که کوده بنه وه و پیاو له سه ریکی دیکه. ته بیعه ته ن ئه و شته هوی جواروجوری هه یه و من و نامه وی لییره دا ئه و باسه بکه مه وه؛ به لام به شی

زوری مه سه له که، ره نگدانه وه ی فه رهه نگی حاکم له رابیتته ی به ینی ژن و پیاو له کومه لی کورده واری دایه. جا ریزی هه لپه رکیی ناوا به و جیایی یه وه که له به ینی ژن و پیاو دایه، نه گه ر سه ماکاره کانی سه دان لیباسی ره نگاوره نگیشیان له به ر دابی، جوان نیه. نه م جوړه جیایی یه به هیچ جوریک ده شتی گولی ره نگاوره نگ نیه، به لکوو جودایی ئینسانه کان به هوی گیر و گرفتی کومه لایه تی و فه رهه نگی و نه خلاقی نیشان ده ا و ناشیرینه.

نه گه ر قسه که ی بازگر سه باره ت به ئیمتیازی تاییه تی ژن له هه لپه رکیی سوننه تی کوردی دا قه بوول بکه ین، نه و کات مه عنای نه وه یه که ژنان له هه لپه رکیی نوی، هه لپه رکیی تاکه که سی نازاد و ره قسی دیسکودا مافی هه لپژاردنی نه و پیاوه ی که ده یانه وی له گه لی هه لپه رن، نیانه. نه مه ده توانی نادرست ترین ئیددیعیای بازگر له نووسراوه که ی دابی. له هه لپه رکیی نازاد دا پیاو ده چیتته لای ژن (یا به پیچه وانه) و ده پرسى: «ئیفتمخارم پی ده ده ی له گه لم هه لپه ری؟!» به پیچه وانه ی ئیددیعیای بازگر، نه وه له هه لپه رکیی نوی و نازاد دایه که ژن لانی که م مافی هه لپژاردنه که ی پی دراوه ته وه!

سه رچویی و نازادی تاکه که سی

یه کیک له و شتانه ی که من له رابیتته له گه ل نه هاتنه وه ی هه لپه رکیی سوننه تی کوردی و نازادی تاکه که سی دا باسم کردبوو، سه رچویی گیر بوو. من ووتوومه که «ته نیاکه سیک که تا راده یه ک له هه لپه رکیی سوننه تی کوردی دا نازادی هه یه، سه رچویی گیره». بازگر نه م قسه یه ی من ره د ده کاته وه و ده لی:

«...سه رچویی گرتن ملکی هیچ که سی نییه و هه موو که سی _ ته نانه ت کاکه ش له به ره وه ی نه پیشی _ ده توانی بچی و نه و مقامه به ده ست بینی...».

نایا نه وه بوو به جوابی قسه که ی من؟! من ده لیم ته نیا سه رچویی گیر تا راده یه ک وه کوو تاکه که سی نازادی هه یه، بازگر پیم ده لی توش ده توانی بچی مقامی سه رچویی به ده ست بینی!! نه گه ره هه موو به شداربووانی ریزی هه لپه رکی بیانه وی هاوکات بین به سه رچویی گیر، چ ده قه ومی؟! دیاره که شتی وا نه ده کری و نه ده بی و بازگر مه جبوور ده بی داویان لی بکات پشوویان له سه رخو بی و له نوبه دا راوه ستن و به پیی نه و قه رارداده ی که «نه نووسراوه به لام ئیمزایان کردووه»، خو بده نه ده سی پیچی زولفی سه ماکه (نه وه ش به خاتری بازگر چون خوشی له «مار» نایه)! بازگر له دریزه ی باسه که ی دا ده لی:

«... له ریزی هه لپه رینی به کومه ل دا هیچ که سی بیگانه نیه، ناکوکی و نیوان ناخوشی له بیر ده چنه وه و بنیاده مه کان ده ستی یه کتر ده گرن...»

چه ند دیر دوی نه وه، بازگر وه سفی من سه باره ت به هه لپه رکیی نوی وه کوو وه سفیکی عیرفانی و روماتتیک نیو ده با. نه و ئیددیعیایه خاتری بازگر؛ به لام نایا نه وه ی بازگر خوی له وه سفی هه لپه رکیی سوننه تی کوردی دا باسی ده کا، له عیرفان و روماتتیزم واتر نیویکی دیکه ی هه یه؟! نه گه ره موشکیله ی «بیگانه بوون» و «ناکوکی» وا به ئاسانی چاره سه ره ده کری، بو بازگر له ئاگر تی به رده رانی مال و حالی خه لک له کوردستانی عیراق _ واته جه لالی یه کان و بارزانیه کان _ ده عوه ت به ده وریک هه لپه رکیی سوننه تی ناکا تا جه ماوه ری کریکار و زهحمه تکیشی کوردستان لانی که م له ده ست ئاگری شه ری مال ویرانکه ری نه م دوو لایه نه هه ناسه یه کی راحه ت هه لکیشن! تو بلیی نه کری خه لکی نه فغانستانیس به ده وریک هه لپه رکیی به کومه لی کوردی، له شه ری ناوخویی مردووه کانی تازه له گور هه ستاوی چاخه کانی ناوه راستی میژوو، رزگاریان بیت؟! هه لبه ت له وانه یه ناکوکی چینایه تی به هوی قوول بوونی، به هه لپه رکی چاره ی نه کری؛ به لام خو نه گه ره ته نیا بتوانی ناکوکی قه ومی و خیله کی، له تاریکه سه لاتی شه ره قه ومی و خیله کی یه کانی دنیای نه مرو دا، چاره بکا، دیسانیش خزمه تیکی زور گه وره یه و بو نه وه ده بی تاجی زیر بخه نه سه ره لپه رکی یه ک که نه وه نده شورشگیر و ناشتی خولتینه ربی!

بازگر به تقدیس کردنی هه لپه رکیی سوننه تی کوردی، ئیعیجازی وا به هه لپه رکیی کوردی یه وه ده نووسینی، که ته گه ر ئینسان بیت و خوا نه خواسته قسه یه کی له سه ر بکا، خوی به گونا هبار بزانی! بازگر ته وه له بیر خوی ده با ته وه که ته و که سانه ی که ناکوکی و دوژمنایه تیان له گه ل یه ک هه بی، ناچنه ده سستی یه که وه؛ مه گه ر ته وه ی که له پیشه وه بریاریان دابی ئاشتی بکه ن. مه سه له که به و ئاسانی یه یه!!

هه لپه رکیی کوردی چی یه؟!

بازگر له سه ره تای نووسراوه که ی دا وا ده نوینی که خوی نه له هه لپه رکیی به کومه ل و نه له هه لپه رکیی نوی (تاکه که سی، ئازاد، دیسکو) به بیگانه نازانی و هه ر دووکیان بو ته و وه کوو یه ک بایه خیان هه یه. بازگر یا له خوی ده گوری یا له خوینه ر؛ چون سه رتاسه ری نووسراوه که ی ئیددیعیانامه یه که دژی هه لپه رکیی نوی. ته نانه ت ته گه ر به میکروسکوبیش به نووسراوه که ی بازگر دا بیینه وه، یه ک ووشه ش که به قازانجی هه لپه رکیی نوی بی، نابینه وه!

هه لپه رکیی کوردی چی یه؟ ته گه ر له ناسیونالیستیک که ئینسانه کان به پیی شوینی له دایک بوونیان ده ناسینی و موری میلی و نه ته وایه تی ده کوتیته نیو چاویان، ته م پرسیاره ی بکه ی، فه وری قامک له سه ر هه لپه رکیی به کومه ل و سوننه تی که ئیستا له کوردستان باوه، داده نی. ئیتر تو هه ر چی بلی که خو ته م هه لپه رکی یه له لای یوونانی، تورک، عه ره ب، فارس و ئافریقاییش به ریتمی که میک جیاوازه وه هه یه و هه ر به و ده لیلله ده کری نیوی غه پیری کوردیشی لی بنیی، ناچیته گوی یه وه. ناسیونالیسم میلله ت داده تاشی، ناسنامه و پیناسی تاییه تی بو ده خولقینی و له خه لکی تر جیای ده کاته وه. هه ر بویه ش هه لپه رکی یه کی تاییه تی (که به گشتی کون و سوننه تی یه) ده کا به هی خوی. به لام ته و راستیه که هه لپه رکیی سوننه تی یونانی و ئافریقایی و ئامریکایی زیاتر له یه ک ده چن تا جیاواز بن، ته وه نیشان ده دا که میژووی ژیان و تکاملی ئینسان سه ره رای شوینی ژیان، زور له یه ک نزیک بووه و ته و سنوره جوغرافیایی و فه رهه نگی یانه که بورژوازی به سه ر کومه لی ئینسانی دا سه پاندوونی، موخته به ر نین!

له و له حزه دا که ئینسانیکی کوردزمان، توانی بیچته مه یدان و به هه وای هه لپه رکیی نوی، هه لپه رکیی تاکه که سی، «تانگو»، «بووگ»، «تویست»، «لامبادا»، «ره یو»، «دیسکو» و هه ر جوهره هه لپه رکی یه کی نویی تر بره قسی، ده کری هه ر وه کوو هه لپه رکیی سوننه تی و باو له کوردستان، پیی بووتری «کوردی»! من هه ر وه کوو چون کامپیوته ر و کاره با به ئامریکایی نازانم، فروکه و ده زگای چاپ به ئالمانی نازانم، به لکوو به ده سکه وتی کومه لگای ئینسانی ده زانم و به و په ری خوشحالی و ره زایه ته وه، سواری فروکه که ده بم؛ کاره باکه هه لده که م؛ ده زگای چاپی ئوفسیتته که ده خه مه گه ر و نووسراوه که می پی چاپ ده که م؛ کامپیوته ره که هه ل ده که م و له سه ر خه تی «ئینترنیت» ده س به پیاسه ده که م، هه ر به م جوهره ش سه مای «لامبادا» ده که م و لانی که م به قه رای هه لپه رکیی سوننه تی، به هه لپه رکیی «کوردیشی» ده زانم و له ززه تی لی ده به م؛ بی ته وه ی داوای ناسنامه یان لی بکه م!!

مه زه ب و هه لپه رکی

بازگر له وه ی که من له رابیتته له گه ل په ره نه گرتنی هه لپه رکیی نوی دا قامکم خسته ته سه ر مه زه ب و ناسیونالیسم، تووره بووه و ده لی:

«... ناسیونالیسم و مه زه ب قه باله یه کی ته وه نده ره شیان هه یه و به جوریک نیوزراو و دژ به ئینسانن که ته گه ر هه لپه رین له کوردستان فشار خوین و روماتیسم بگری، ده کری به حیسابی ته و دوو درنجه یان بنووسی بی ته وه ی که س ئوخزنی بیتتی...»

باشه، ئیستا جیگه ی خویه تی له بازگر بپرسی که هه لپه رکیی کوردی فشاری خوینی هه یه یا نا؟! من نه باسی فشاری

خوینم کردبوو، نه روماتیسم و نه ئیددیعیای دوکتور بوون و مه لای شاره زای ئاواپی! من ووت بووم که هه لپه رکی و موسیقای کوردی له قور چه قیوه! له قور چه قین فه رقی زوره له گه ل روماتیسم و فشاری خوین. بازگر ووشه ی «له قور چه قین» یشی به دل نه بووه و له نووسراوه که ی دا به لینی دا بوو که له سه ر ئه م «له قور چه قینه» — که به بروای من له خاله سه ره کی یه کانی باسه که ی من بوو — قسه بکا. به لام به داخه وه هه ر وه کوو چون بازگر له بییری چوو له سه ر باقی خاله سه ره کی یه کانی نووسراوه قسه بکا، ئه وه شی له بییر چوو ته وه! بو ئه وه ی له خورا بازگر له سه ر ووشه یه ک، له خوم ناره حه ت نه که م، ده لیم که هه لپه رکی و موسیقای کوردی ساله هایه له جیگای خوی راوه ستاوه و به ره و پیشه وه نه چوو! ئه م له جیگه ی خو چه قین و به ره و پیش نه چوونه ش، ده توانی زور هوی هه بن، که من پیم وایه مه زهه ب و ناسیونالیسم دوو هوی سه ره کی ئه و به ره و پیش نه چوونه ن!

بازگر جواب به م پرسیاره ناداته وه، به لام له هه لویسته که ی را به گشتی وا ده رده که وی که ئه و پیی وانیه هه لپه رکیی و موسیقای کوردی موشکیله یه ک یان نه خوشیه کیان هه بی. جاری له سه ر ناسیونالیسم نادویم، به لام بازگر به ته وس و ته عنه ی «دوکتوری دروزن» و «روماتیسیم و فشاری خوینی هه لپه رکی» دژی ئیددیعیاکه ی من راده وه ستی. من پیم وایه ئه گه ر روژیک هه لپه رکی له کوردستان دوچار ی «روماتیسیم» بیی، دوکتوریک که بلقاسم نه بی، ده بی ویرووسی مه زهه ب و ناسیونالیسمیش بو دیتنه وه ی هوی نه خوشی یه که له به رچاو بگری. مه زهه ب ته نیا باوه ر به خوا و پیغه مبه ر و به هه شت و جه هه ننه م نیه، به لکوو ئاسه واری له هه موو مه یدانه کانی ژیانی کومه لایه تی دا ده بنیری؛ هه ر وه کوو چون که ویرووس ده که ویتته گیانی ئینسان، ته نیا به یه ک شوین رازی نابی به لکوو به ته واری گیانی ئینسان دا خو بلاو ده کاته وه. مه زهه ب له زمان دا، له چوینی ته هه ستان و دانیشتن دا، له بارهینانی مندال دا، له ری و ره سمی ورد و درشت دا، له سیاسه ت دا، له سیکس دا... حوزووری هه یه و ته ئسیر داده نی. ده ره جی ئه م حوزوور و ته ئسیره په یوه ندی هه یه به هیز و ده سه لاتی مه زهه ب له و به ره ره کانی یه دایمه ی که له به یینی چینه کانی کومه ل دا له ئارا دایه.

راسته که ئه مرو مه زهه ب له کوردستان مه جبووره له ئاست هه لپه رکیی سوننه تی دا بیده نگ بی. ئه م بیده نگ یه ش به مه عنای ئه وه نیه که زور حه ز به و هه لپه رکی یه ده کا به لکوو ته نیا به هوی پاشه کشه پی کرانیکی میژوویی یه که ئیتر گیرانه دواوه ی زور زه حمه ته. به لام مه زهه ب له به رابه ره لپه رکیی نوی دا بی دهنگ نیه، به لکوو به ته واری هیز و توانایه وه دژایه تی له گه ل ده کا! هویه که شی زور روون و ساده یه: هه لپه رکیی نوی هه روا نایه ته مه یدان. ئه م هه لپه رکی یه، وه ختیک سه ره له دا، مه جبووره له گه ل به شیکی زور له نورم و قه رارداده کومه لایه تیه کان، به ره نگاری بکا. مه سه له ن ره قسی نوی له خوی دا ئازادی کچ له هه لپه راندنی یار، ئازادی له مال چوونه ده ر و ده س له مل کردنی کوری «بیگانه»، شه و و نیوه شه و گه رانه وه بو مال، به رابه ری مافی ژن و پیاو، ئازادی رایبته ی سیکسی به ره له زه ماوه ند کردن — بی مه ترسی به رده باران کران — کورت کردنی ده ستی باب و برا له سه ر کچی که به ته مه نی قانونی گه یشتی... هتد، دینبته ئاراوه. ئایا ئه مانه په یوه ندی یان به مه زهه به وه نیه؟! ئایا مه زهه ب بو به رگری کردن له م مافه کومه لایه تیانه، تا ئه و جیگایه ی بتوانی شیر و تیر ناکیشی؟! ته بیعی یه که ده یکا. مه زهه ب و ناسیونالیسم لییره دا له یه ک سه نگه ر دان و به نیوی خه بات دژی فه رهه نگی «بیگانه»، دژی فه رهه نگی «روژئاوا»، خه باتی دژی «ئیمپریالیستی»، خه بات دژی بی ئابروویی، بی نامووسی و بی ئه خلاقی، به رانه ره به گورانگاری فه رهه نگی و کومه لایه تی و سه رهه لدانی دیارده ی نوی و پیشره و راده وه ستن.

بازگر بو به ربه ره چ دانه وه ی قسه کانی من له یه ک دوو جی ئیشاره به وه ده کا که مه لای وولاتی هه لپه رکیی به کومه ل — واته کوردستان — هه ر نا زانن ره قسی دیسکو چیهه تا به ره نگاری بکه ن! ته بیعه ته ن مه عنایه کی تری ئه و ئیددیعیایه ئه وه یه که نه ته نیا مه لاکان به لکوو باقی خه لکی کوردستانیش نازانن هه لپه رکیی نوی چیهه! چون ئه گه ر باقی خه لک بیانزانییایه، مه لاکانیش ده یانزانی و ئه و کات ته بیعه ته ن ئه وان بیده نگ نه ده بوون! بازگر لییره دا یا زور توند

رویشتووه، بیان به راستی له ته جره به ی شه خسی خویه وه — واته بی ته جره به بی خویه وه — روانیویه ته مه سه له که. نه کوردستان ته نیا له کویره دی پیک هاتووه و نه مه لاکانی کوردستانیش هه موویان له گوپی گا دا خه وتوون. کوردستان شاری وه کوو سنه و کرماشانشی هه یه و دانیشتوانی کوردستان له شار و شاروچکه کانی خویان دا حه به سی ته به د نه بوون. زور به ر له وه ی حکومه تی ئیسلام له ئیران دا مه یداناری بکا، خه لک هه م هات و چویان ده کرد بو ده ره وه ی کوردستان و هه م باقی دنیا له ریگای تله فیزیونه وه ده بوو به میوانی دانیشتوانی کوردستان! هه لبه ت له کوردستان رادیوش هه بوو و تا ئه و جیگایه ی من خه به رم هه یه، نه خوشی گوپی هه مه گیر له کوردستان په کی خه لکی نه خستبوو!

ئه م بوچوونه ش زور له بوچوونی «نیسی بوونی فه رهه ننگ» ده چی که پیی وایه وولاتانی «جیهانی سیهه م» فه رهه نگی دواکه وتوانه ی تاییه ت به خویان هه یه و هه ر ئه وه ش ده بیته هوی ئه وه که ئه و دیارده فه رهه نگی و کومه لایه تپانه که له «وولاتانی روژئاوا» دا هه یه، ئیمکانی سه رهه لدان و گه شه کردنیان له «جیهانی سیهه م» دا نه بی! کاتی که زیاتر له بیست سال له وه پیش شریتی گورانیه کانی عومه ر دزه بی له کوردستان بلاو بووه وه، جه ماوه ریکی زور له خه لکی کوردستان (نه سلی جوانی ئه و سه رده مه) ده رگای دلیان بو ئاواله کرد. بو؟! گورانیه کانی عومه ر دزه بی به ریتم و به ناهه ننگ، ریگه ی خویان له ریگه ی گورانی سوننه تی و باو له کوردستان جیا کردبووه وه. ئیتر به گورانیه کانی عومه ر دزه بی نه ده کرا ده ستی هه لپه رکیی سوننه تی کوردی بگری. ئه و گورانی و ناهه ننگانه، هه وای نه وعیکی تر له شادی و له ره قس بوون، واته ره قسی نوی.

ره قسی نوی و دیسکوش زور زووتر له گورانیه کانی عومه ر دزه بی بوون به ناشنای لاوانی کوردستان. دیاره که ئه م هه لپه رکی یه به هوی تاییه تمه ندیه فه رهه نگی و کومه لایه تیه کانی یه وه، ته نیا توانی له لای ئه و به شه له دانیشتوانی کوردستان سه رهه لدا، که له باری فه رهه نگی یه وه له چاو فه رهه نگی حاکم له کوردستان دا، ئازادتر و ئاواله تر بوون و لانی که م «ره گی غیره تیان» باریک تر له ره گی مه لاکان و فه رهه نگی حاکم بوو! بازگر له وانه یه له گه ل ئه و به شه له دانیشتوانی کوردستان رابیه تی نه بووی و سه یر نیه ئه گه ر هه ستی به م دیارده نوی یه نه کردبی.

هه ر وه کوو له پیشتر دا ووتم، دانیشتوانی کوردستان (باسه که ی من زیاتر له سه ر کوردستانی ئیرانه، به لام به هه مان نیسبه ت ده توانی له سه ر به شه کانی تری کوردستانی بی) له گه ل به شه کانی تری وولات په یوه ندیان هه بوو و هه یه. به ر له هاتنه سه ر کاری حکومه تی ئیسلام له ئیران دا، ره قسی نوی راستیه کی حاشا هه لنه گر و نیسبه ته ن به ر بلاو بوو له باقی ئیران دا. به و مه عنایه ره قسی نوی له کوردستان و بو دانیشتوانی کوردستانی (به مه لا و دوژمنانی مه لاکانه وه) شتیکی نه ناسراو و بیگانه نه بوو. به لام وه ک هه م من و هه م بازگر ده زانین، ئه م هه لپه رکی نوی یه (و موسیقایی نوی) نه یتوانی و نه یتوانیوه له کوردستان سه قامگیر بی. دوو مانیعی سه ره کی له م باره وه به بروای من، یه کیان مه زهه ب و ئه وی تریان ناسیونالیزم بووه که له نووسراوه که ی من دا قامکی له سه ر دانراوه.

راستی یه کی تر هه یه که پیویسته باسی بگری. هه رگیز له میژووی کوردستان دا، (لانی که م به شی ئیران و عبیراق) به ئه ندازه ی ئه م ده ساله ی رابردوو، دانیشتوانی کوردستان — به هوی په نابه ربوونی که س و کاریان له وولاتانی روژئاوا — له نزیکه وه له گه ل روژئاوا و نورم و فه رهه ننگ و دیارده کومه لایه تیه کانی رووبه روو نه بوون. ته نانه ت ئه گه ر ئیددیعیای بازگر سه باره ت به نه ناسراو بوونی هه لپه رکیی نوی له کوردستان (تا ده سال له مه و پیش) قه بول بکه ین؛ ئه م ئیددیعیایه دوائی هات و چووی سالانه ی هه زاران که س له دایک و باوک و که س و کاری په نابه ران بو ئوروپا و ئامریکا، ئیتر شتیکی بیگانه نیه. ئیتر «(ساته لایت»، «پارابول» و «ویدیو» و «سی دی» و میژووی رابردووش خاتری بازگر. ئه گه ر بازگر ئیستا له کوردستان، له هه ر فیلمیکی ویدیو که له کوردستانه وه بو ده ره وه ی وولات دی، بیان له هه ر گه ره کیکی شماره کانی کوردستان سه ماگه ی هه لپه رکیی نوی نابینی، هوی سه ره کیه که ی دیکتاتوری مه زهه ب و ویرووسی ناسیونالیسمه، که هه لپه رکیی سوننه تی و به کومه لی کوردی بیان کردووه ته نورم و ناسنامه و هه ر لاقیک که به هه وای

نوی بیته سه ما ده بیه رینن!

بیجگه له هه مووی نه وانه، جیگه ی خویه تی بلیم که باسه که ی من ته نیا رووی له دانیشتوانی کوردستان نیه. ته م باسه به هه مان نه ندازه په نابه رانی له کوردستان را هاتوو، ده گریته به ر. بازگر بوچی نه وه نابینی و خوی لی لاده دا؟! ته گه ر بازگر به و جوهری که ئیددیعا ده کا هه لپه رکیی نوی و موسیقای نوی ش به هی خوی ده زانی، بو ته نانه ت یه ک ووشه ش له دیفاع له م دیارده نوی به به زاری دا نایه؟! بو فرمیسیک بو بی ساحه ب بوون و «هه تیومانه وه» موسیقای نوی له کوردستان ناریزی؟! بو قسه له وه ناکا که چ شتیک بووه ته هوی نه وه که له نیو گورانی بیژان و موسیقاکارانی کورد زمان، هه وای نوی، ریتمی نوی که له گه ل ئینسانی نوی کوتایی نه م سه ده بیته وه، ده می درواوه؟! بو بازگر ووشه یه ک له بی لوتفی ریزی سه ماکارانی هه لپه رکیی سوننه تی له جه ژنه کان دا، سه باره ت به هه لپه رکیی نوی باس ناکا!؟

جوانترین ره سمی وولات!

جاران که باس له جوانترین ره سمی کوردستان ده کرا، عاده ت بوو که باسی میوانداری خه لکی کورد بکری. بازگر ره سمیکی تری به م کولیکسیونه وه زیاد کردوو، نه ویش هه لپه رکیی سوننه تی یه! ده بی هه لپه رکیی سوننه تی چ شتیک تاییه تی هه بی که ده یکا به جوانترین ره سمی وولات؟! هه ر وه کوو پیشتر باسم کرد، نه م «جوانترین ره سمه»، میژوو یه کی تاییه تی هه یه؛ ره نگدانه وه ی هه ل و مه رجیکی تاییه تی له ژبانی کومه لگای ئینسانه له سه رده میکی تاییه تی دا؛ «ئیمتیاژ» ده دا به به شیک له نه ندامانی کومه ل و به شیکی تر له نه ندامانی کومه ل بی «ئیمتیاژ» ده کا! وه سفی «جوانترین» وه ختیک به کار ده بردری که شتیک جوانتر و نوی تر له ئارا دا نه بی. کاتیک که له به رانبه ر هه لپه رکیی سوننه تی دا، به سه دان جور هه لپه رکیی نوی وجودی هه یه، ئیددیعا «جوانترین» که میک له سه ری زیاده!

بازگر دوا ی به پیروزکردن و پیشکه ش کردنی میدالی جوانترین ره سمی وولات به هه لپه رکیی سوننه تی، خه نجه ریک ده خاته ده سستی من و ده یکاته هات و هاوار که «کاکه» جوانترین ره سمی وولات وه به ر خه نجه ر ده دات. من باکم له شکاندنی بوت نیه! به لام راستیه که ی نه وه یه که من خه نجه رم له هه لپه رکیی به کومه ل هه لنه کیشاوه و به ته ماش نیم نه و کاره بکه م! ته نیا کاریک که من کردوو مه نیشاندانی نه و راستیه بووه که هه لپه رکیی به کومه ل، هه لپه رکیی سه رده میکی تاییه تی له ژبانی ئینسانه و ئینسانی نه مرو نه ده توانی و نه ده بی رازی بی که هه روا له رابردودا بمینیته وه. نه گه ر که سیک خه نجه ری له هه لپه رکیی سوننه تی راست کردبیته وه، نه ک من به لکوو به ره و پیش چوونی ره وره وه ی میژوو یه.

ئیشاره یه کی کورت به ناسیونالیسم

بازگر ده نووسی که من له ناسیونالیسم نه گه یشتوووم و به توند و تیژی هه لده کاته سه ر ناسیونالیسته کانی حکومه تی هه ریم. به داخه وه بازگر لیره ش دا خالی نه پیکاهه! هه رچه ن نه مده ویست ده رگای باسیکی تر له گه ل بازگر بکه مه وه؛ به لام مه جبوورم ئیشاره یه ک به و به شه بکه م. «ناسیونالیسم» به و جوهری بازگر باسی ده کا، به رنامه ی حیزبکی سیاسی نیه به لکوو جوولانه وه یه کی کومه لایه تی یه که به شیوه ی جواروجور و له ژیر خالی جواروجوردا خوی له به رنامه ی سیاسی و کرداری روزانه ی حیزبه کان دا نیشان ده دا. ناسیونالیسم وه ک جوولانه وه یه کی کومه لایه تی، جوولانه وه یه کی بورژواپی یه و له سه رده می سه ره لدانی بورژوازی دا، به و نه ندازه ی که دوزمنی سیستمی فتودالی بووه، پیشره و بوو! ناسیونالیسم (هه مدیسان وه کوو جوولانه وه یه کی کومه لایه تی) لانی که م له سه ره تای سه ده ی بیسته م

به ولأوه ، نه پیشره و بووه و نه شورشگیر؛ ته ویش به هوی ته وه ی که ئیتر نه ته نیا کیشه یه کی ته وتوی له گه ل دیارده بوگه ن و گهنده له کانی پیش سه رمایه داری نیه، به لکوو له زیندوو کردنه وه ی ره وابیتی عه شیره یی و پاراستنی زور رواله تی کون و دژی ئینسانیش خو ناپاریزی. ته وه ی که بازگر هیزه ناسیونالیسته کانی هه ریمی کوردستان، به شاهید ده گری بو به رپه رچ دانه وه ی قسه کانی من، له راستی دا له رووی بازگر خوی دا ده وه ستی!

بازگر ده لی که هیزه ناسیونالیسته کانی کوردستان نه ته نیا له رووی بورژوازی «بیگانه» دا ، رانه وه ستاوه ن، به لکو بوونه دارده ستی هیزه کانی داگیرکه ری کوردستان. ته م قسه یه زیاتر له گله یی له ناسیونالیسته کان ده چی که بوچی سه ر به بورژوازی «بیگانه» ن! کیشه ی ناسیونالیسم له گه ل بورژوازی «بیگانه» له سه ر ده سه لاتی سیاسی و ئابوری یه. تا ته و جیگه یه ی ده گه ریته وه سه ر بورژوازی به گشتی و حیزبه ناسیونالیسته کانیه وه، ته م کیشه یه قه رار نه بووه شه ری مان و نه مان بی! هیزه ناسیونالیسته کانی کوردستانی عیراق کیشه یان له گه ل رژیمی به عس له سه ر به شداری له ده سه لاتی سیاسی ناوچه که دایه. بو ته وان گه یشتن یا به شدار بوون له و ده سه لاته دا ئامانجی سه ره کی یه و زور ته بیعی یه که بو گه یشتن به و ئامانجه روو بکه نه ئیران، ئامریکا، سوریه، تورکیه، ئیسرائیل و به پپی ته و به شه له ده سه لات که پیشکه شیان بکری ته نانه ت روو بکه نه وه جه لاده سه ره کیه که (مه سه له ن سه ددام) بو رامالینی هیزی «خومالی» ره قیب؛ هه ر وه کوو چون جه لالی و بارزانی یه کان جار به دوای جار کردویانه!! ناکا بازگر له وه دا که جوولانه وه ی ناسیونالیستی له ذاتی خوی دا «خوفروشه»، شکی بوویی که وه زعی ته مروی بورژوازی و جوولانه وه ی ناسیونالیستی کورد ده خاته وه بییری من!

نوسراوه که ی بازگر زور شتی تیدایه که ته گه ر بمهه وی له م نوسراوه دا جوابی بده مه وه، دوو هینده ی تر جیگا ده گری. وینه یه ک که بازگر سه باره ت به هه لپه رکیی نوی کیشاوه یه ته وه، وینه یه کی به رئاوه ژوو و ناسادقه. ته وه ی که بازگر له راییته له گه ل موسیقای نوی له روژئاوا دا باسی ده کا سه د هینده نادرست تر و دوواکه وتوانه تره. که سیک که له روانگه یه کی زانستی و میژوویی یه وه سه ییری کومه لگا و دیارده کانی بکا، ده زانی که «جه زم» بوونی لاوان له کونسیرته کانی گورانی بیژانی «روژئاوا» دا، له خوی دا هیچ په یوه ندیه کی به باش یا خراب بوونی هه لپه رکی و موسیقای نوی نیه. ته م ئیشاره یه ته نیا به کاری ته وه دی که موسیقا و هه لپه رکیی سوننه تی پی تقدیس بکری و خه لک له «دیو و درنجی» هه لپه رکی و موسیقای نوی بترسینی!!

نازم حکمت

(۱۹۶۳-۱۹۰۲)

یوسف ره سولی

هونه ر و ته ده ب به شیکه له فه رهه نگی ئینسان و نامرازیکه بو ده ربړینی ویست و هه ست. هه ر چینیکي کومه لایه تی بو سه قامگیر کردنی ده سه لاتی خوی پیویستی به هونه ر و ته ده ب به هه یه. به لام ثایا ده کری هه چه شنه جولانه وه یه کی ته ده بی و هونه ری، ناوی ته ده ب و هونه ری لی بنری و وه کوو تروسکه ی هیوا، رزگاریده ر و ده ربړی ویستی کومه لگای ئینسانی بیته ته ژمار؟ بیگومان نا. ده م و ده زگای به ربلای پر و پاگه نده ی بورژوازی، سامناک ترین و بی حورمه ت ترین کرده وه و پیلانه کانی به ناوی هونه ر به سه ر کومه لگای ئینسانی دا ده قه بلینی و به ته واوی هیز و تواناشه وه خه ریکی له ناو بردن و پاک کردنه وه ی شوینه واری ته ده ب و هونه ری کریکاری و کوشت و بری هونه رمه ندان، شاعیران و نووسه رانی چینی به ش مه یینه ت و کریکاره.

ته م حه ول و ته قه لایه ی بورژوازی، شتیکی تازه نیه و له گهل بورژوازی خوی له دایک بووه. بورژوازی به ته واوی هیزی یه وه خه ریکی ر ده کردنه وه ی ته ده ب و هونه ری ئینسانی زه حمه تکیش و کریکاره و گه نده ل ترین شتی ثابینی و ئاسمانی به ناوی هونه ر و ته ده ب به خه لک ده قه بلینی. به لام ثایا قه ت ته م پرسپاره کراوه که بورژوازی و ته ده ب و هونه ره که ی تا چ راده یه ک له م هه لویست و ته قه لاشومه یان دا سه رکه وتوون.

سه ده ی بیست و یه که م نزیکه و به ندیخانه کان پرن له هونه رمه دان و ته دیبان و هه لسوراوانی پیشره و و کومونیست و تیکوشه رانی ریگای ئازادی ئینسان له چه ننگ چه وسانه وه و هه ژاری. سه ده ی بیست و یه که م نزیکه و بازاری له ده هول دانی مه رگی کومونیسم و نه مانی چینی کریکار و ته ده بی کریکاری گه رمه. و ته مه خوی نیشانده ری مه ترسی بورژوازی یه له چینی کریکار و ته ده ب و هونه ر و هه لسوراوه کانی.

سه ره رای هه را و هورپای بورژوازی جیهانی، بزوتنه وه ی کریکاری و هونه ر و ته ده بی کریکاری نه ک نه مردوون، بگره له گه شه یه کی به رفراوانی دووباره دان و تا ته و روژه ی جیاوازی چینایه تی و بی حورمه تی به ئینسان هه یه، تا دارا و نه دار هه بی، ته ده ب و هونه ری کریکاریش هه ر ده بی و ره چه ده شکینی بو گه یشتن به دونیایی ئازاد و ئینسانی.

میژوی ته ده ب و هونه ری کریکاری له هه مان حال دا که پیشره و و ره چه شکین و ناشکرکه ری چه وساندنه وه ی به ش مه یینه تان و چینی کریکار بوو، له هه مان کات دا گه لی روداوی دل ته زین و ریگای ناهه موازی ته زمون کردووه. گیران و کوژرانی نووسه ران و شاعیران و هونه رمه ندانی خوشه ویستی به ش مه یینه تان، یه کیک له م کوسته گه و رانه یه که ته ده ب و هونه ری کریکاری ته زموونی کردوه.

یه کیک له و روداوانه ی که چینی کریکار و به ش مه یینه تانی تورکیا و دنیا ته زموونیان کرد، گیران و بی حورمه تی کران به شاعیر و دراما نووسی کومونیست «نازم حکمت ت» بوو. گیرانی نازم حکمت ت و به ره نگاری ته و له به رابه ر ده سه لاتدارانی تورکیا دا، پشتیوانی خه لک، کریکاران و سازمان و ریکخواه کانی ده ره وی ولات له «نازم حکمت ت» بو ئازاد کردنی، ته زمونیکي تال بوو بو بورژوازی و سه رکه وتنیک بو چینی کریکاری تورکیا له م به شه له خه باتی دا.

نازم حکمت ت سالی ۱۹۰۲ له شاری «سالونیکي»، له بنه مالیه یه کی دارا له دایک بوو و مه درکی نیزامی له «هیبلیاده» وه رگرت. هاوکات له گهل ته واوکردنی خویندن له سالی ۱۹۱۸ دا، هه وه لین به ره می ته ده بی خوی که بریتی بوو له کومه له شیعیریک چاپ و بلاو کرده وه. سالی ۱۹۲۰ ئیستانبولی به جی هیشت و ریگای «مسکو» ی

گرتنه بهر. له مسکو خه ریکي فیروونی زمانی فه رانسی و خویندنی فیزیک و شیمی بوو و دواي چوارسال خویندن له مسکو گه رایه وه بو تورکیا.

سه ره رای ته وه ی که «حیکمه ت» له بنه ماله یه کی ئاریستوکرات دا چاوی به دونیا پشکوت، به لام زور زوو پشتی له روانگه ی کونی بنه ماله و عه شیره که ی کرد؛ لییان راسا و رووی کرده کریکاران و خه لکی زحمه تکیش. رادیکالیزمی «نازم حیکمه ت» فولتر، به هیزتر و پر مه ترسی تر له وه بوو که «ناتاتورک» چاوپوشی لی بکا. هه ر به م بونه وه ش چه ندین جار که وته به ندیخانه. سالی ۱۹۳۸ به جورمی ته بلیغی کومونیسیم له ناو ته رته شی تورکیا دا، له لایه ن دادگای نیزامییه وه به ۳۸ سال زیندان مه حکوم کرا. پاش ماوه یه ک حوکی زیندانه که ی داشکا و بوو به بیست و پینج سال و چوار مانگ و سه ره جه م ۱۶ سال له زیندان دا بوو. کاتیک که له سالی ۱۹۵۱ دا له به ندیخانه نازاد کرا، به لینی دا که تورکیا به جی بیلی و قه ت رووی تی نه کاته وه. «نازم حیکمه ت» روژی ۳ ی مانگی ژولای ۱۹۶۳ له مسکو بو هه میشه چاوی ویک نان و دنیا یه کی خه مبار کرد.

«نازم حیکمه ت» وه ک گه وره ترین شاعیری تورکیا دیته ته ژمار. به هوی وه رگیرانه وه ی شیعره کانی به چه ندین زمانی زیندووی دونیا و به تاییه ت ئینگلیزی و فه رانسی زور زوو ناسرا و له گشت دنیا نیوی که وته سه ر زمان و له رده ی «لورکا» و «پابلو نیرودا» نیوی بردرا. هه ر وه ک پابلو و لورکا، «حیکمه ت» یش له سه ر ته م راستی یه ساغ و سوور بوو که ته نیا ریگای نازادی چینی کریکار به شه ریبه ت به گشتی ته نیا دامه زرانندی دونیایه کی نازاد و سوسیالیستی یه.

سه باره ت به درو و ده سته کانی ئیوه

دنیا

نه ک له سه ر شاخی گا

به لکو له سه ر ده سته کانی ئیوه یه که راوه ستاوه.

ئینسانه کان، یاره کانم!

کاتی ئیوه برسیتانه و

گیاتان هاوار ده کا بو نان،

درو ده که نه میشکتانه وه؛

به ر له وه ی

بو تاقه جاریک

سفره یه کی رازاوه و گه ش

به خوتانه وه ببینن

ئه م دنیا یه به جی دیلن!

له گهل ژيار (۱)

ريبووار

شيعرى «له گهل ژيار» كه ليره دا پيشكه شتان ده كرى، به دواى ديتنى ووت و ويژيك له گهل ژيار كه له ته لويزيونه وه بلاو كرايه وه، نووسراوه. «ژيار سينكارى» كورى ۱۸ ساله ي بنه ماله ي په نابه رى «سينكارى» يه كه سالى ۹۰ له توركيه وه هاتن بو سويد، به لام خويان وه كو كوردى عيراقى ناساندبوو و ئيجازه ي ئيقامه تيشيان وه رگرتبو. كاتيك دواتر ده ركه وت كه كوردى توركيه ن ئيجازه ي ئيقامه كه يان له غو كرايه وه و سه ره راي ناره زايى گشتى له سويد و له شارى «ئوسه له»، كه سينكاريه كان له وى ده ژيان، ده وله تى سويد پوليسى به ردايه گيانيان. پوليسى سويد، كه به رانبه ر به هيرشى راسيستنه كان هينده نه رم و نه جيبه، به سه گه كانيانه وه به ربوونه گيانى ژن و مندالى نه و دوو ماله و ده ستيان به هه ركه سيان گه يشت كيشيان كرد و برديان. ده ستيان به هيچكام له دوو بابو كه نه گه يشت، «ژيار» يش له ده ستيان هه لات و تا مانگى نوامبرى نه مسال كه دووباره ئيجازه ي ئيقامه ي پى درايه وه، به نهينى ده ژيا.

ناره زايى سه باره ت به م رسوايي يه ئيستاش به رده وامه. له لايه كه وه خه لكى تووره، داواى هينانه وه ي مناله كان و ژنه كان له توركيه ده كه ن و رباكارى ده وله تى سويد مه حكوم ده كه ن؛ له لايه كه وه ده وله تى سويد، جارى خه ريكي ته مى كردنى نه و لاوانه يه كه نه و روژه تفيان له پوليس كرد و له به رانبه ريان راوه ستان!

نه م شيعره هه نديك له قسه كانى ژياره كه نه و به سه رهاته ده گيريته وه.

له گهل ژيار

په ژاره پيلوى چاوانى قورس كردبوو

قورساى قسه ش لى ببوه ليوه له رى

مه گه ر جار جار

دوو ووشه و چاو هه لبرينيك:

— هاتن...

... وه ك وه حش!

— ده ي، ده ي؛ دوايى؟

— ... وه حش و ده عبا چى يه؟... هاتن...

هه ر وه ك خويان...

وه كوو... سه گى پوليس هاتن

زار به جنبو:

" هه لى پيچن

ده يالله توركه پيسه كان!"

— هه روا!؟

— هه روا... ناگات له چى يه؟! واتريش!

... که دایکم دی ره ننگ بزرکاو،
... هه موو دنیام له پیش چاوان هه لبزرکا...
... مردوو ئاسا... وه ک خوله میش!
... که خه لکه که م دی هه لگیرساو...
... ئه م لا ره ش، ئه و لا سپی بوو...
... له پیش چاوم...

— ... چوری... ده ریاز بووی...!

— ... نه چووم ...

... راخوشام ...

خوم نه بووم ...

... وه ک چون ...

ته وژمی شه پولیک

بازدا به سه ر به له میک دا و

که سیک راکیشی به ره و خوار... (۱)

— ئیستا خوت به چی ده زانی؟

— ... ببوره؛ چی؟

— چیت؟ مه به ستم ... که سایه تیت...؟

— من ... خو... نیم ... هه م؟

هه و النامه ی کتیب

۱- گارسیا لورکا.

ئیلغابوونه وه

ریباز مه حمود

به نیازم له به ربه یانه غوربه تگرتووه کانی خومه وه
خه ریکی پاک کردنه وه ی
شوین پیلاوه ره ش و قوراوی یه کان بم
ئاخر ده میکه،
عیشقم به دیار خاموشی دلمه وه
بستی ریشی حوزنی هیشتوته وه.
ده میکه له وه رزی بی مروه تیدا
هه ر سه رابه ... مست به مست تینویتیم ده خواته وه.
ده میکه سه رنج ئه ده م
ئاخو مه ینه ت، که ی ده گاته
دوا دیری رومانی چه وسه له ی؟
له کاتیکا ته مه ن راکه راکیه تی و
ئه و دانیشتووه و به جیم ناهیلی..
ئاخر ده میکه
هه ر ساتیکم له سه ر ده کریته وه
کوریکی دوزه خی-گورانی به گورانیم لی ده سینی
له سه ر ئیقاعی نیله نیلی ئاگر
شعورم له ئاره قه یا ده رژیننه گویچکه ی فه نابوونه وه.
له گه رانه وه شدا،
شه و بین ده نی به ته رایبی گیان و هه ر دوو چاومه وه.
ئاخر ده میکه
به بی ده نگیما ده رون و
له ته نیشته سه مای به دیتانه ی نانه وه
که مینه به ربه ری یه کان
میلی ته مه لی خویانم لی ده هیننه وه و
سکم پرده که ن له ده سریشه چه سره تی برسیتی.

هه و النامه ی کتیب

ده ميکه ده زانم
ده رگای هه موو ساته کان
بون هالاوی ژه ننگ و... وه یشومه ی نامویی و
بیابانه خه ته رناکه کان وا له و دیویه وه.
هه ر بویه ش ته وه تا،
له حیاتی ته وه ی هه ر وایمه وه و
شه و بین بنی به ته رایگیان و هه ر دوو چاومه وه
که ژوره که م یه ک چوارچیوه ی داخراوی نازاره و
من هه میشه تیایدا له وحه ی برینیکی تالم.
له ئاپورای ره شی په ننگ خواردووما
چه پکی ته لیسمی تووره بوون
خوی کردوته ناویشان و
ئیستا چرایه کی دره خشانه
به ده سستی یاخی بوونمه وه..
به ره و ته وی ی...
عیشق پر به ژیان بتریقیتته وه
له نیو چیمه نی ره هابوونی،
ته و دیو ئیلغا بوونه وه ی ده رگاگان

مه زادی خوین

محه مه د که ساس

چیتان پی بلیم.. هاوری یان

جگه له وه ی

گه رووی ره شی بورژوازی

له م که ونه دا

به ئاره قه ی ره نجی ئیمه

به پارووی ده م

منالانی ره ش ورووت و پیخاوسی

چینی ئیمه ده ئاختری؛

جگه له وه ی پیتان بلیم

کوشکی زه ردی

قات له سه ر قاتی سه رمایه

وه کوره نگی ده م وچاویان

له په راسووی ئیسکی من و

کاسه ی سه ری هاوریکه م و

ئه م مروقه هه لچنراوه..

وورگی زل و

دوواهه مین ته نزی ماشین و

قاسه ی به دولار سیخناخ و

لووتی به رزی له ئاسمانی حه وته مینیان

به مه زادی خوینی گه شی من و تویه

راوه ستاوه...!!

ئه ی هاوریکه م

جوڪه ر

مجهه مهه د که ساس

ٺه مروکه شه هيديک پي ي ووتم :

سبه يني... سه حه ري

وه ره سه ر گوره که م

تازه ترين دوو ووينه ي

هه ر دوو کورپه که م... بيرنه که ي

بزائم له سايه ي ره نگه کان

بزر بوون يا وه خود گه وره بوون...؟

يان بوونه خوراکی ٺه ژديهاي برسپه تي

يان بوونه قورباني ٺه نجامي راپه رين..

ساتي شه .. ساتي تر پيکه نين

ساتيکيش ده ست گوشين...!!

هه و الناماي کيٽيب

کولوچه

جه وهیل ۱۸۷۹-۱۹۱۵

ریبوار کردوویه به کوردی

مه لای ریش دریژ- ریش دریژ

شه و بی، روژ بی

له کونه کانیاں دینه ده ر و

شه ویلگه یان ماندوو ده که ن

له باسی حه لال و حه رام؛

گوایه چاک و خراپت لی روون که نه وه!

به لام کاتیک پرسیار ته که ی:

«ته ی چی بخوم؟»

به زمانی لووس

"برام"، "برام"

شیر و ریویت بو دیننه وه:

"_هه میشه و دایم خواردنی خوشت ده بی

له به هه شتی شکوداری ئاسمانه کان .

هه لفره، به ره و ئاسمان!

ئیسنا کارکه و

عیباده ت که؛

له نیو خاک و خول دا بژی

کاتیک هه لفریت بو ئاسمان

نان و کولوچه ت پی ده ده ن.»

باوه ر ناکه ی؟

له زمانى هاو زمانیکه وه

حه مه عه لی حه سه ن

ئه م کراسه باوی نه ما
نه ره ننگه که ی
نه شیوازی دورینه که ی،
نه ئه وه شی له به ریا بوو... نه به رهه م هین.

ئه و قسانه هه مووی پووچن
که له وه رزی هه لوه رینی به ری ره نجا
بو هاوخوینی ی کلکی ته ور و
قه دی شوره بی یه ک، نه کرین.

یاخود گه مژه ن... یا خوپه رست
ئه و ده مانه ی
بو ته بایی مه ل و قه فه س،
که له پچه و ده ست،
درک و خوشه ویستی، نه دوین.

چنگی سوور و
ده ستی منیکی ره نجه رو..
هیوایه کی گه رم و ناسک، ره نگی ئاسو..
له گه ل یاسای مانه وه دا، زام و درو..
چه ته و نیچیری جه ننگه لستانی ئه مرو..
چونی ئه کری
له گه ل یه ک دا ده ست له مل نین..??

بویه ئه لیم
ئه و قسانه هه مووی پووچن

که له وه رزی هه لوه رینی به ری ره نجا
بو هاو خوینی ی کلکی ته ور و
قه دی شوره بی یه ک، ته کرین.

هه و النامه ی کتیب

دوا نونیشان

ناسو

بو نه و تفهنگانه ی:

له بی دهنگیاندا، گورانیه کانی باوکمیان کوشت

له دهنگ هه لبرینیاندا

نونیشانیکی تریان پی دا.

باوکم؛

خشت بری هه موو کووره کانی شار بوو.

ریبی قلیاسان،

زیخ و چه وی که ناری چه م

ته نانه ت، له شگری میشووله کانی «تالیسه» ش

ده یناسن.

باوکم، له ناو پیاوه کانی شاردای بی ناوه

که رچی له مه له فه کانی

دائیره ی نفوس دا، ناوی هه یه.

به لام شوینی په نجه کانی

به دیکوری تاقه کان و

په نجه ره ی چه ندین مالانی شاره وه یه،

نه و مالانه ی باوکم نونیشانی پی به خشین.

— «چاوه ریتم؛ له نزیکه نه و ماله دا

که دیکوری تارمه که یان، خشتی سووره.»

نه و مالانه ی تیایدا باوکم کریچی بوو،

بی باخچه بوون.

له کاتیک دا،

نه و به بی گول و ریحانه

نه ی ده کرد ساتیک هه ل بکا.

نه یزانی، که ر ناوینه ده ستی تیشکی هه تاو نه گری و

نه يگه ينيته کونجی ژوور؛
ئه و خوره تاوه ناچاره تا ئيواره
له و ديو ديواری حه وشه وه چاوه روان بی.
بويه ش شه وان به ر له نووستن
نه کا ديوار، له نه بوونی سه وزایی دا
سپيایی چاوانيان دابی
به گورانی تاڤگه يه ک و
ده شتيکی پر له گولاله و
په لکه ره نڱينه ی به هاری، ده هينايه ناو کونجی مال.
باوکم چه ندين ناوی هه يه.
به قه د ناوی ئه و کارانه ی سه رده مانیک
هاورپی ئه و بوون
ئه گه ر کاری تازه تريش، له شاردا خوی بناسینی
ئه و کات مالمان، ناویشانيکی تازه تر،
ديسان بوخوی هه ل ده بژیری.
به لام نا، وا دوا کاری ئه و
بووه ناوی دووه می و
ئه دره سی نویی باوکم:
پيره ميرده گوله به روژه فروشه که ی نزیک گاوران.
ئه م پيره ميرده، له ماله يه ک هوڊه که يا
خه وني ورد و
خه وني گه وره تر له خه وني ژووره تاڤانه که ی هه يه.
خه ونيک؛ سنووری ده رگای حه وشه ده به زینی و
له سه ر شوسته که ی به ر ده رگا
يه ک يه کی کولان و
شه قامی گه ره کيش ده بينی و
دوا تر شار و زور جيگای تر...
ئه و خه ونانه زور دوور نه بوون.
ته نهاش نه بوون.
به لام ده ستريژ

تا ن و پوی خه ونه کانی ده ئالوزکاند.
درزی په نجه ره کانی زیاتر ده کرد.
«ثایه ته ل کورسی»ش ده هات و
به رماله که ی پی راده خست.
— روله، خوا به جوانی خوتان له گه ل کات.
— روله، خاوه نی چه که کاتتان کویر بی.
به لام خوا، له زمانی ثایه ته کانی جوانی نه ده گه بی.
بویه ش باوکم؛
له ته عزیزه کان دا بی ده نگ داده نیشته.
بی ده نگ ده گریا.
له هه مووی سه یرتر، دیواره کان له به ر نه بوونی هه تاو و
سه فه ر کردنی گورانیه کانی باوکم
زه ردتر ده بوون.

چه ند وه خته، به دوا ئه دره سی ئه ودا
هه ر نامه ده نووسم.
رسته کان، به ته نها، دوا داوام هه ل ده گرن.
— بابه گیان، یه ک گورانییم بو رزگارکه.
ئه زانم روژیک دیت
گورانی و
هه نگاوی و
ژووره که ی، ده بنه هه والیکی کورتی
قسه ی ژنانی به ر ده رگا و
پیاوانی به ر دوکان،
نامه شم دیتته وه بی ئاواز.

ئیستا ماله که ی،
ناونیشانی که سیکه که ی گرتوته خو.
سندووقی بوراقه که ی، ده ستیکی تر.
دوا نامه شی، ناونیشانیکی تازه تر:

«__ ئه گه ر کاغه زت بو ناردم، به م ئه دره سه ره وانه ی که:

شاری سنه

خیابانی فرح

به ده سستی؛ پیره میرده چایچییه که.

به لام خه یالی گورانی، له سه ر ده رکه.»

هه و النامه ی کتیب

له هیچ شوینی نامینمه وه

گوننار کییه ری

وه رگیران له سویدی یه وه: شنه عبدالله

«له هیچ شوینی نامینمه وه»، ته واوکه ری سه ربه خوی رومانی (تو نابی به هیچ) ه. پاله وانی رومانه که «لاش» یه کیک له کریکارانی داربرینی «تورنیدالن» کاتی که خه لک به ژماره ی بی شمار له سالانی ۴۰ و ۵۰ کان، به شوین کاردا کوچیان ده کرد. نووسه ر «گوننار کییه ری» باسی ئه وه ده کات که چی روو ده دات کاتی مروف له ریشه هه لده که ندری و له شوینیکی تازه، به جه ویکی جیاواز و زمانیکی جیاواز، جی نشین ده کری.

له شه ویکی یه ک شه ممه ی زستانیکی کوتایی بیسته کان دا، له کاتی سه ما کردن دا چاویان به یه کتر که وت و عاشقی یه کتری بوون. ئه و کاته باو کم له یه کیک له دارستانه کانی نزیک دییه که ی ئه وانه وه کاری ده کرد.

هه ر به دوا ی ئه وه دا زه ماوه ندیان کرد و دوو مندالیان یه ک به دوا ی یه ک دا بوو. ئه و ژووره ی که تیایدا ده ژیا یین هی مالی باپیره م بوو، که ته نها یه ک په نجه ره ی تیادا بوو ئه ویش رووی له ژوورو بوو. له روژه سارده کانی زستان دا به رده وام دارمان ئه سووتاندا. تینی گه رمای ئاگره که هه وای ساردی ژووره که ی به ره و دیواره کان راده مالی، به لام تووانای نه بوو زه وی یه که که وه ک سه هول سارد بوو، گه رم بکات.

مناله کانیش ئه بوا یه شوینیکیان هه بی بو ئه وه ی که خویان فیری گاگولکی و رویشتن بکه ن، چونکه نه ده کرا به رده وام له پشت ته ختی خه وه که دا بیانیه لیتته وه. له به ر ئه وه دایکم چه ند بیجامه یه کی به سه ر یه ک دا له به ر ئه کردن و هه ولی ئه دا که له سه ر فه رشه که ی ناوه راستی ژووره که دا بیانیه لیتته وه.

هه رچه نده به هوی ئه وه وه کاری جل و به رگ شتنی دایکم زور ده بوو، به تاییه ت پانتولی منداله کان، به لام دایکم گویی پی نه ده دا؛ چونکه نه ی ده ویست وه ک له ناو زوریک له خیزانه مندال داره کان دا باو بوو منداله کان به بی پانتول به ره لا بکاته سه ر زه وی یه سارد و سره که. هه لبه ته زوریک له و دایکانه ناچار بوون وا بکه ن. له زستان دا بیره کان ووشک ده بوون و ئه مانیش ناچار بوون که له مه نجه لی گه وه ره ی ناو حه وشه که دا به فر بتوویننه وه یان له جوگه یان له رووباره که، ته نانه ت بو مانگا کانیش، ئاو بهینن.

پیپاوه کان به ههفته و به مانگ له دارستانه کان دا خه ریکی داربرین بوون؛ و زور جار به دریژیایی زستان زیاتر له یه ک دوو جار نه ده گه رانه وه مال.

ته واوی ته رکی مال له سه ر شانی ئافره ته کان بوو؛ هه ر له دار برینه وه تا ئاگرکردنه وه، کاروباری ناو مال، ئاژه ل به خیوکردن و زور شتی تر، به شیوه یه ک که فریای هه موو ته م کارانه نه ده که وتن. هه ر له بهر ته وه بوو که منداله کانیاں به گیانی له سه رمادا سوور هه لگه راو، له سه ر ته و زه وی یه سه هولینه یاریان ده کرد.

له ماله کان دا زور ئاسایی بوو که پیپاوه کان، ته نانه ت ته وانه ش که بو سه ردان ده هاتن، ته نباکوکه ی snus ژیر لیویان فری ده دایه سه ر زه وی یه که و دوایی منداله کان به ناو ته و په له قاوه ی یانه دا ده خولانه وه و یاریان ده کرد.

ته نها هه واکیشی ژووره که، دووکه لکیشی زوپاکه بوو. کیشمه کیشمی نیوان هه وای سارد و گه رمی ناومال، ده بوو به هوی دروست کردنی شی. هه وای ساردی په نگ خواردووی سه ر دیواره کانی ژووره که، که رووی ده کرد. هه ر یه که م زستان، کراسی بووکینی به بزماره وه هه لواسراوی دایکم له ژووره که دا که رووی هه لهینابوو.

پاش ته وه ی که دوو زستانمان به سه ر برد، له و ماله گوواستمانه وه بو خانوویه کی تازه. خانه تازه که چیشتهخانه یه کی گه وه ره ی هه بوو به ته ندوور و زوپای داره وه. خانه که دوو ژووری دانیشتنی بوو که هه ر یه که ی کووره یه کی ئاگری تیدا بوو. یه کیگ له ژووره کان ژووری نووستنی دایک و باوک بوو. ژووره که ی تریان هه روا به تال بوو. کووره که ی ته م ژووره زور جوان تر بوو و ته نها کاتی میوان ده هات گه رم ده کرا.

ماوه یه کی زوری خایاند تا به ره یوانه که دروست کرا. ده رگای چیشتهخانه که به ره و حه وشه که ده کرایه وه، به لام له گه ل ته وه شدا عه رز و ئاسمان جیاوازیان بوو له گه ل ته و ژووره دا که پیشتر تیایدا بووین.

پاش ماو یه کی کورت بوون له ته ویله که یان دا دوو مانگایان هه بوو و داری زستانیش تا بن میچی مال هه لچنرا.

زوربه ی کات دایکم به ته نها بوو له گه ل منداله کان دا. له داری سووتاندن به ولاوه، هه موو کاری ناو مال هی ته و بوو؛ له ژیر که پره که دا هه میشه داری ووشک و براو ئاماده بوو. باوکم له م کاره دا زور به دیکه ت بوو و قه ت په کمان نه ده که وت.

باوکم ته ندامی حیزی کومونیستی کریکاری بوو. هه روه ها له سه رده می دامه زرانی «یه کیه تی کریکارانی داربر و باربه ر» دا بوو به ته ندامی یه کیه تی یه که. ته و هه روه ها له دامه زراندنی ریکخواه ی وه رزشی کریکاران له سالی ۱۹۳۳ دا ده ستی بوو. سالی ۱۹۳۵ که «بینای گشتی خه لک» Folkets hus دروست کرا، باوکیشم هه ر وه کو زوریک له هاوریکانی تری به بی پاره له درووست

کردنی بینا که دا به شداری کرد.

باو کم زور جار بی کار ته مایه وه، هه لبه ت نه به و مانایه که هیچ کاری نه بی. باو کم هیچ کات بی ئیش نه بوو؛ به لام مه به ستم کاریکه که ده رامه تی لی وه ده ست بکه ویت. له ماله وه هه میشه کاریک هه بوو بیکات هه ر له دار هینان له دارستانه وه بگره تا چاک کردنه وه و گه وره تر کردنی خانوکه، کوکردنه وه ی عه له ف بو تاژه له کان، و رشتنی په یین له سه ر زه وی و زاره که کان. ساله کان تی ته په رین و تا دایکم تا راده یه ک له ژینانی رازی بوو. به لام جار جاریش گله یی ده کرد له وه ی که باو کم هه میشه خه ریکی کوبوونه وه ی کریکاری یه. ته نانه ت زوربه ی ته و شه وانه ش که به هوی بیکاری یه وه، له ماله وه بوو هه ر خه ریکی کوبوونه وه بوو و که متر ده که وته ماله وه.

ورده ورده منداله کان ده ستیان کرد به خویندن.

ماوه یه ک بوو که کابرایه کی ده م هه راش، به ریشیکی سه ییره وه له ته لمانیا دا په یدا ببوو. بینای په رله مان له به رلین گری گرت. روزنامه ی کریکاری «تیشکی ناگری شمال» ده رباره ی زیندانی کران و سه رنگوم کرانی کریکارانی ده نووسی له و سه رده مه دا. موته که ی هه ره شه و ترس ورده ورده بالی به سه ر خه لک دا ده کیشا.

دوو که س له هه ره ده وله مه نده کانی ئاواپی که له به ریوه به رانی بزووتنه وه ی ئایینی Laestadian — بزووتنه وه یه کی مه سیحی — بوون، سمیلیکی وه ک «هیتلر» یان هیشتبووه وه. یه کیک له پیاهه گه نجه کانی گومرگیش ده ستی کرد به له به ر کردنی پانتول و جووتیک جزمه وه کوو فاشیسته کان. کاتی نازیسته کان کوبوونه وه یان ده بو، ده چوو له پشت سه ری سه روکی نازیسته کان Furugård ه وه ده وه ستا. له و به ری روبراری ئاواپی یه که، له به شی «فینله ند» که س نه ی ته ویرا باسی کومونیسیم بکات. فاشیسته کانی «لاپو» هه ر که سیک که باسی سیاسه تی بگردایه به ر فیشه کیان ده دا و ده یان کووشت. کاتیک که کابرایه کی پولیس به ناوی «کیمپانن» یان کوشت، هیچ که س شکی له وه نه بوو که له سه ر مه سه له ی سیاسی بووه. «کیمپانن» وه ک که سیک کومونیسیت نه ناسرابوو به لام بیر و باوه ری رادیکالی هه بوو. ته نانه ت خه لک ده یانزانی که ته م کاره به ده ستی سه روکی فاشیسته کانی «لاپو» کراوه.

لاشه ی «کیمپانن» له پشت چیای «ئاواساکسا» دوزرایه وه که له ژیر پوش و په لاش دا شاردرابوه وه. سه ره رای ته وه ش که «کیمپانن» له پشتی مله وه ته قه ی لی رابوو، له دادگادا هه ولیان دا وای پیشان بده ن که خوی کووشتوووه. سه روکی فاشیسته کانی «لاپو» وه ک تاوانبار له داداگا بوو به لام داداگا به بی تاوانی ده رکرد و نازاد کرا. یه کیک له دوکانداره کانی ئاواپی که ئاماده ی داداگا بوو، به چه نده ها جوولانه وه ی ته کروباتیکی هه ولی ده دا پیشانی بدات که چون ئینسان ده توانیت خوی له پشتی مله وه بکوژی.

هه لبه ت ته وه ته نها فینله ندی یه کان نه بوون که له راوکردنی کومونیسته کاندای چالاک بوون.

ئه فسه ريكي ئيحتياتي سويدي هه بوو كه فاشيسته كانى «لاپو» ي ده گه يانده ئه م به رى روبراره كه بو به شى سوويد بو «پيللو». شه ويكيان فاشيسته كانى «لاپو» ده چن بو ئه وبه رى ئاوه كه و كابرايه كى پينه چى له ماله كه ي ئه هيننه ده ره وه و ده يكوژن.

پاشان شه رى ناوخويى له ئيسپانيا ده ستى پى كرد. دوو لاوى گه نجى ئاوايى، خويان ناو نووس كرد كه بچن بو ئه وي بو شه ر دژى فاشيسته كان. به لام سه فه ر بو ئيسپانيا بو پشتيوانى كردن له شورش، قه ده غه بوو. دام و ده زگاي سويدي هه ره شه ي سزادانيان ده كرد له وانه ي كه برويشتنايه و به شدارى شورشه كه يان بگردايه. له به ر ئه وه ده بووايه سه فه ره كه يان به نهينى بووايه. ته نها باوه رپيكراره كان ده يانزاني كه كى سه فه ر ده كات. تا ئه و كاته ي كه خه لك له ده رچوونى ئه م دوو لاوه له سويد به ته واوى دلنيا نه بوون، كه س به ئاشكرا باسى نه كردن.

يه كيك له وان بو ماوه ي سى سال وه ك ئه فسه ر له شارى «بودن» ئييشى كردبوو. له وي ورده وورده ئاشناى سياسه ت ده بى و كاتيك كه سه فه رى كرد قه ناعه تى به بيرو باوه رى كومونيستى هه بوو. له به ر ئه وه ي كه شه هاده يه كى به رزى له سه ربازى دا هه بوو، هه ر كه گه يشته ئيسپانيا، وه ك ئه فسه ر له ريزى شورش دا دامه زرا و هه رگيز نه گه رايه وه. سه رئه نجام له جه وله يه ك له و ديوى جه بهه ي فاشيسته كان دا شه هيد ده بى.

ئه وي تريان توانى به زيندوويى بگه ريته وه. تووشى نه خوشى تيفووس هاتبوو و هه موو قژى ره ش و پرى رووتابوه وه به لام پاش ماوه يه ك قژى هاته وه. زور شتى سامناكى له شه ر ده گيرايه وه؛ به لام كاتى باسى ئه وه ي ده كرد كه ده ست و پا ي له ت و په ت كراو به ته لى ته له فونه كانه وه هه لواسرابوون زور كه س باوه رى پى نه ده كرد.

په راويز:

Snus: جورىك تووتنه كه ده خريته ژيرليوى سه ره وه و پاش ماوه يه ك فرى ده درى.

Folketshus: بينايه كه كه جيگه ي چالاكى ئه ده بى و فه رهه نكي و كولتورى كريكارانه.

ئه م چه ند لاپه ره يه، له به شى هه شته مى رومانى «له هيچ شويى نامينمه وه» له زمانى سويدي يه وه ته رجه مه كراوه ته وه. نيو و نيشانى رومانه كه به سويدي::

"Jag ska ändå inte stanna" / Gunnar Kieri / Arbetarkultur1978 /

کاریکاتیر

(هونه رمه ندی ته م ژماره یه)

- سالی ۱۹۶۳ له سلیمانی له دایک بووه.
- له ته نستیتوی ته کنیک له به غدا ده رسی خویندووه.
- به شداری کردووه له یه که م پیشانگای کاریکاتیری "مه لبه ندی هونه ر و ته ده بی کریکاری" سالی ۱۹۹۴ له شاره کانی سلیمانی، قه لادزه .
- سالی ۱۹۹۵ به شداری دووهه م پیشانگای "مه لبه ندی کردووه له شاره کانی سلیمانی، هه ولیر، دیانه، کوی، سنجاق و قه لادزه.
- به شداری له سیهه مین پیشانگای کاریکاتیری "مه لبه ندی" له سالی ۱۹۹۶ دا.
- هه روه ها به شداری کردووه له زور چالاکی هونه ری تر له سلیمانی.

کتابخانه

«نه ده بیاتی کریکاری سوید له روانگه یه کی نیونه ته وه یی»

کاکه

له روژه کانی ۹-۶ ی مانگی ناگوستی نه مسال کریک له ژیر ناوی «نه ده بیاتی کریکاری سوید له روانگه یه کی نیونه ته وه یی»، له شاری «هیده مورا» ی سوید، ساز کرا. به ریوه به ری کوره که، «کومه له ی لایه نگیریانی _ مارتین کوک _» بوو. «مارتین کوک» نووسه ری سوسیالیستی سویدی له به یینی ساله کانی ۱۹۴۰-۱۸۸۴ ژیاوه و له ریزی نه و نووسه ره سویدی یانه یه که وه ک نووسه ری کریکاری ناویان ده بری. له لایه ن «هانا» وه دوو که س له هاوریان به شداری نه م کوره بوون.

نه ده بیاتی کریکاری له هیچ وولاتیکی تری دنیا دا به نه ندازه ی سوید په ره ی نه گرت. گه شه ی سه رمایه داری له سوید له کوتایی سه ده ی نوزده دا، له هه مان کات دا بی به شی و هه ژاری بی وینه ی جه ماوه ریکی به رینی کریکاری به دواوه بوو. جوولانه وه ی کریکاری زور زوو ریزه کانی چینی کریکاری داگرت و هه نگاو به هه نگاو چینی بورژوازی مه جبوور به پاشه کشه کرد. جوولانه وه ی به رینی کریکاری سوید ته نیا جوولانه وه یه کی نابووری نه بوو به لکوو له هه موو مه یدانه کانی ژیانی کومه لایه تی، نابووری، نه ده بی و فره نگی دا خوی نواند. پیک هینانی «ناوه ندی فیرگه ی کریکاران» **Arbetarnas bildningsförbund** (ناسراو به ABF)، «بنکه ی گشتی» **Folketshus** و زور ناوه ندی وه رزشی و هونه ری و نه ده بی، نمونه یه ک له و مه یدانانه ن که کریکاری سوید به و په ری له خورادیوی یه وه چالاکیان تیدا نواند. له م شه رایته دا بوو که نووسه رانی کریکاری نه ک به تاق، به لکوو به ده یان و سه دان سه ریان هه لدا. به هیزبوونی جوولانه وه ی کریکاری، پته و بوونی ناستی به رزی ریکخراو بوونی کریکاران، به ده سه لات گه یشتنی حیزی سوسیال دیموکرات له ناوه راستی سالانی بیستی نه م سه ده یه و کارتیکردنی شورشی ٹوکتوبه ر به سه ر جوولانه ه وی کریکاری له سوید، هه موو به یه که وه، هه ل و مه رجیکی وایان ره خساند که له و دا نه ده بیاتی کریکاری گه شه بکات و کاریک بکات که کومه لگا به گشتی ریزی لی بگری و وجودی به ره سمیه ت بناسی.

یه کیک له و پرسپاره سه ره کی یانه ی که له کوره که دا خرایه به رده م، نه وه بوو که «تایا ٹیتر نه مرو له کوتایی سه ده ی بیست دا شتیک به نیوی نه ده بیاتی کریکاری مه وزووعیه تی هه یه؟»، به م پرسپاره جوابی جوراوجور درایه وه. هه ندیک پیان و ابوو که ٹیتر نه ده بیاتی کریکاری مانای نه ماوه به هوی نه وه ی که چینی کریکار وه کوو رابردوو نه ماوه و زور چین و توئیژی تری کومه لایه تی نه مرو هاتوونه کایه وه که له وه پیشتر نه بوون.

هه ندیکیش رایان نه وه بوو که مادام نیزامی سه رمایه داری هه بی، کریکار ده بی و چه وسانه وه ش ده بی؛ تا کریکاریش هه بی، نه ده بیات و هونه ری کریکاریش وجودی ده بی.

باسیکی تری کوره که له سه ر ماهیه ت و ناوه روکی نه ده بیاتی کریکاری بوو. به پیی بوچوونی باو، نه ده بیاتی کریکاری، نه ده بیاتیکه که کریکار بی نویسی، بو کریکار بی و سه باره ت به کریکار بیت.

به پیی نه م بوچوونه نه ده بیاتی کریکاری زیاتر ده بیته، ته وسیفی ژیان و گوزه رانی کریکاران، به لام لایه نه کانی تری ژیانی کومه لایه تی که کریکاران تیی دا به شدارن و له سه ری قسه یان هه یه، له به رچاو ناگری. شتیک تر که نه م بوچوونه جوابیکی ته واوی بو نیه بریتی یه له و نه ده بیاته ی که له راستی دا کریکاری یه، به لام نووسه ره که ی خوی کریکار نیه، یان نه و نه ده بیاته ی که نووسه ره که ی کریکاره به لام له باری ٹایدیولوژی یه وه دژی کریکار و به رژه وه ندیه کانیه تی. به شیکی تری کوره که، چه ند راپورتیک بوو له سه ر میژوو و چونیه تی نه ده بیاتی کریکاری له ئالمان، بریتانیا، وولاتانی

سپانیولی زمان، ئافریقا و روسیه.

بو ئاگاداری خوینه رانی به ریز له باسه کانی ئه م کوره، له ژماره کانی داها تووی هانا دا هه ندیک له م باسانه ئه که یینه وه و چه ن دانه له راپورته کان ته رجه مه ده که یین.

هه و النامه ی کتیب